

Birleşik Halk Hareketini yaratmak mümkün

>> 8

İGD 39 yaşında "Hayat yeniler bizleri"

>> 15

Sağlık bakanından "makbul kadın" açıklaması

>> 12

AKP'nin bereketli davası

>> 11

Şubat 2015
sayı 33

yenidünya

halk gazetesi

Kurucusu: **Mustafa Suphi** (1883-1921)

2.50 lira (KDV dahil)

www.yenidunyagazetesi.com

eğitimde gericiiliğe geçit yok

AKP'nin 19. Milli Eğitim Şurası ile yeni bir tırmanışa soktuğu eğitim alanındaki gericilik saldırısına karşı haydi birleşik eyleme!

İlericiler, demokratlar, devrimciler gerici, dinci ve mezhepçi eğitim dayatmasına karşı yürüyen mücadelele-

ri birleştirip ileri bir hamle yapmaya hazırlanıyor. Birleşik Haziran Hareketi bir yandan, Alevi örgütleri diğer

yandan Eğitim-Sen'le birlikte 2014-2015 eğitim öğretim yılının ikinci dönemini boykotla karşılayacak.

>> 2

Metal işçisi tarih yazıyor

10 şehirdeki 22 fabrikada Birleşik Metal İş Sendikası üyesi metal işçileri greve çıktı.

Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimine karşı Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi ile sokaklara dökülen milyonların gözü metal işçilerinde.

>> 5

Yunanistan'da solun zaferi

Kapitalizmin krizi derinleştikçe, işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki mücadele daha yakıcı ve şiddetli hâle geliyor, kapitalistler arası çelişkiler daha da açığa çıkıyor. Bu ülkelerden biri de komşumuz Yunanistan.

Syriza 25 Ocak 2015'te yapılan seçimlerden birinci parti olarak çıkmayı başardı ve Yunanistan halkının umudu olarak hükümete geldi.

>> 6

> ISSN 1301-9031

muhsin gökhan

Öldürdünüz binlerce işçiyi "Yeni Türkiye"nizde

>> 5

hülya kortun

Güçlü ve güçsüz

>> 3

a. tuncay karaçorlu

Kentler direnmekte haklıdır

>> 11

Eğitimde gericiliğe geçit yok

AKP'nin 19. Milli Eğitim Şurası ile yeni bir tırmanışa soktuğu eğitim alanındaki gericilik saldırısına karşı eylem çağrıları yükseliyor. İlericiler, demokratlar, devrimciler gerici, dinci ve mezhepçi eğitim dayatmasına karşı yürüyen mücadeleleri birleştirip ileri bir hamle yapmaya hazırlanıyor. Birleşik Haziran Hareketi bir yandan, Alevi örgütleri diğer yandan Eğitim-Sen 2014-2015 eğitim öğretim yılının ikinci dönemini boykotla karşılayacak.

Sıkıştırılan cendere

Eğitim sistemine yönelik gericileştirme saldırısı AKP iktidarı boyunca adım adım yükseltildi. Bu saldırılardaki kritik dönemler ise 4+4+4 sisteminin yerleştirilmesi ile katedilmiş oldu. İmam hatip okullarının yaygınlaştırılması, zorunlu din derslerine ek olarak iki tane daha seçmeli din dersi getirilmesi, türbanın ilkökul çocuklarına kadar indirilmesi bir önceki aşamalardaki önemli adımlar oldu.

Dağınık direniş

Bu adımların her biri geniş toplumsal kesimlerin tepkisiyle karşılaştı. Zorla imam hatiplileştirme örneklerinde olduğu gibi yerel direniş odakları da yarattı. Henüz genel bir direniş ile karşılaşmayan dayatmalara çoğu kez saray muhafızlarının gazlı, coplu, tomalı zoru ile milli eğitim yöneticilerinin bürokratik baskısı eşlik etti.

Saldırıda yeni aşama

Şimdi zorunlu din derslerinin ilköğretim öğrencileri için birinci sınıfa kadar indirilmesi, hatta Değerler dersi adı altında okul öncesi eğitime kadar indirilmesi, Osmanlıca dersi, karma eğitimin kaldırılması gibi hedefler var. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararına rağmen zorunlu din dersleri sürdürülüyor ve hatta kimi Alevi gruplarının dersin müfredatında kendilerine ayrılan yerin genişletilmesi talepleri bile reddediliyor.

Direnişte yeni aşama

AKP'nin saldırısındaki yeni aşama halkın direnişindeki yeni aşama ile karşılanacak. Türkiye çapında örgütlenme çalışmalarını büyük oranda tamamlayan Birleşik Haziran Hareketi daha önce Alevi örgütlerinin hazırlandığı okul boykotu için çağrı yapıyor. Bu çağrıya eğitim alanındaki sendikaların da katılması için çalışmalar yürütüldü ve bu aşamada Eğitim-Sen'in katılımı kesinleşti. Okullarının imam hatip yapılmasına tepki duyan öğrenci ve veli hareketleri de bu çağrıya katılıyor. Böylece öğrenci, veli ve öğretmenlerin katılımı ile örülecek bir boykot çağrısı hayata geçirilmeye çalışılacak.

Eylem takvimi

BHH çalışmalarının ilk ayağı olarak 11 Ocak'ta kitlesel basın açıklamaları ile ülke genelinde birçok merkezde kampanyanın başladığını duyurdu. 2014-2015 eğitim öğretim yılı ikinci döneminin ilk gününe kadar bütün yerel meclisler kampanya ile ilgili etkinlikler ve eylemler yapacak. Propaganda çalışmaları yapılacaktır. İkinci dönemin ilk haftası ise mücadele haftası olarak planlanıyor. Hafta ortasında 13 Şubat'ta bir günlük uyarı boykotu yapılacaktır. 9-13 Şubat

haftası genel olarak çeşitli eylem ve etkinliklerle eğitimdeki gericilik saldırısına karşı mücadele haftası olacak.

Tayyip'ten bir de saray darbesi

Evrensel hukuk ilkeleri, Anayasa ve yasaları her geçen gün daha fazla ayaklar altına alan Erdoğan, hayalindeki halifelik sultanlık karışımı tek adam rejimine doğru adım adım ilerliyor. Cumhurbaşkanı ilan edilmesinden saltanat sürdürdüğü kaçak saraya kadar her yerinden hukuksuzluk fıskıran Erdoğan, şimdi de yeni bir Anayasa darbesi yapıyor.

Anayasa ayaklar altında

Erdoğan ilk Anayasa darbesini Yüksek Seçim Kurulu YSK tarafından Cumhurbaşkanlığına kazanan aday olarak ilan edilmesinin ardından yaptı. Yasaya göre sonuçlar açıklandığı andan itibaren Başbakanlık ve parti genel başkanlığı yetkileri düşmesine rağmen bu iki yetkiyi de onbeş gün süreyle kullanmaya devam etti. Bu yetkilere dayanarak AKP kongresini topladı. Kendisinin yerine parti genel başkanı ve başbakan olacak kişiyi kendisi doğrudan atadı. Bu bağımlı ilişki sayesinde hükümeti tamamen kontrol altına aldı.

Kabineye kendisi başkanlık yapacak

Hükümetin iplerini sıkı bir şekilde kontrol altında tutmak için Cumhurbaşkanlığı kararnamesi ile her bir bakanlık için kendisine yardımcıları atayan Erdoğan, daha da ileri giderek hükümete bizzat başkanlık etmek istiyor. Böylece Anayasaya tamamen aykırı bir şekilde başkanlık rejimini dayatacak. Bu hamle Ahmet Davutoğlu ve Bülent Arınç gibi isimler başta olmak üzere AKP'de rahatsızlıklara neden olsa da şimdilik Tayyip "dediğim dedik" bir tarzda herkesi ezip geçiyor.

Diktatör rüya görüyor

Tayyip Erdoğan yapmayı planladığı darbeyi Anayasa'nın 104. maddesine dayandırıyor. Cumhurbaşkanının görev ve yetkilerini tanımlayan maddede yürütme ile ilgili görevleri sıralarken gerekli gördüğü hâllerde hükümeti başkanlığında toplantıya çağırır diyor. Fakat hiçbir yerde hükümete düzenli olarak başkanlık eder gibi bir ifade yok. Anayasa bütün olarak, madde ise özel olarak ele alındığında "gerekli görülen hâller"den açık bir şekilde olağanüstü durumların kastedildiği açık. Anayasa'nın 120, 121 ve 122. maddelerinde ele alınan savaş, sıkı yönetim ve olağanüstü hâl ilanı gibi. Öyleyse Tayyip Erdoğan'ın elinde hiçbir yasal dayanak yok. Elinde sadece başbakan, bakanlar ve partisi üzerinde kurduğu diktatörce baskı var.

Kendisine yapıları başkasına yapıyor

Tayyip Erdoğan'ın kabineye 5 Ocak'ta başkanlık yapmak gibi bir planının olduğunu Binali Yıldırım açıklamıştı. Açıklama Davutoğlu ve Arınç tarafından ağır bir şekilde eleştirilmiş ve Yıldırım'ın üzerine vazife olmayan işlere karıştığı söylenmişti. Davutoğlu "yürütme yetkisi Anayasal ve yasal olarak hükümettedir" demişti. Fakat he-

men ardından devreye giren Erdoğan, Yıldırım'ın açık bir şekilde arkasında durarak Davutoğlu ve Arınç'ı küçük düşürdü. 19 Ocak'ta Hükümeti kendi başkanlığında, kaçak sarayda toplayacağını açıkladı. Bu çıkışın ardından Bülent Arınç hükümet sözcüsü sıfatıyla yaptığı açıklamada 19 Ocak'ta kabinenin Erdoğan başkanlığında toplanmasını uygun bulduklarını, bu durumdan fayda göceklerini düşündüklerini açıkladı.

Anlaşılan o ki, büyük patron Obama tarafından kamuoyu önünde defalarca açıkça küçük düşürülen Erdoğan, aynı yöntemi Davutoğlu ve Arınç'a uyguluyor. Yöntemin ne kadar etkili olduğunu bizzat kendisi biliyor çünkü.

Davutoğlu aferin almış

Sonuç olarak, 19 Ocak'ta hükümet kaçak sarayda ve Tayyip Erdoğan başkanlığında toplandı. Toplantı planlanandan yaklaşık bir buçuk saat geç başladı. Toplantı başlamadan önce çekilen görüntülerde Davutoğlu, Erdoğan'ın sağ tarafında son derece gergin bir ifade ile oturmuş görünüyordu. En kötü haberleri bile yüzünde anlamsız bir gülümseme ile duyuran Davutoğlu'nun görüntüsü, çok şey anlatıyordu. Toplantı sonunda veya öncesinde böyle bir olağanüstü toplantının neden yapıldığına dair açıklama yapılmadı. Hükümet sözcüsü Arınç toplantı sonrasında, Erdoğan'ın Davutoğlu'nu bu zamana kadar gösterdiği başarılı çalışmalardan dolayı tebrik ettiğini, ekonomi ve güvenlik konularının konuşulduğunu, MİT Müsteşarlığının sunum yaptığını açıkladı. Arınç bir sonraki toplantının Başbakanlıkta yapılacağını ve Erdoğan'ın isterse hükümeti yine toplantıya çağırabileceğini ama bu toplantıların düzenli bir hâle dönmeyeceğini de açıkladı.

Gerilim büyür mü?

Şimdilik durum sakin görünüyor. Hatta o kadar ki Davutoğlu bir gün sonra İngiltere'de yaptığı açıklama ile "Cumhurbaşkanı ve Başbakan arasındaki görev dağılımındaki yumuşak geçiş Türkiye için önemli bir testti" dedi. Ama güç savaşının kızışma ihtimali hâlâ sürüyor. Yaklaşan genel seçimlerde milletvekili aday listelerini kimin belirleyeceği tartışmaları var sırada. Başbakanlık yetkileri sembolik hâle dönen Davutoğlu, bakalım hiç olmazsa genel başkanlık yapabilecek mi?

Birleşik Haziran Hareketi kuruluşunu tamamladı

Birleşik Haziran Hareketi ilan ettiği kuruluş sürecini 27-28 Aralık 2014 tarihinde gerçekleştirdiği Türkiye Meclisi toplantısıyla tamamladı. İlk günü Mamak'ta Lale Düğün Salonu'nda ikinci günü ise İnşaat Mühendisleri Odası'nda yapılan toplantıya Türkiye'nin dört bir yanından 1324 delege katıldı. Türkiye Meclisi Divan Kurulu Gülsüm Kav, Kaya Güvenç, İlknur Basal, Murat Nergiz ve Evren Hasılat'tan oluşturuldu.

Meclis toplantısı boyunca onlarca delege söz alarak ülke ve dünya gündemine ilişkin görüşlerini paylaştı, nasıl bir mücadele yolu izleneceği konusunda önerilerini sundu. Toplantıda direnişçi işçilerden kadın hareketi temsilcilerine, gençlerden taşeron işçilere, parti temsilcilerinden aydın ve sanatçılara kadar çok geniş bir kesimin temsiliyeti sağlandı. Türkiye Meclisine Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi ile sokaklara taşan halk hareketi ve bu hareketin ihtiyacı olan yana mücadele etme ruhu damgasını vurdu.

Merkez Yürütme Kurulu Seçildi

İki gün süren Türkiye meclisi toplantısının sonucunda 45 kişiden oluşan Merkez Yürütme Kurulu seçildi. Toplantı, sonuç bildirisinin kesinleştirilmesinin ardından alınan eylem kararlarını hayata geçirmek üzere dağıldı.

Türkiye Meclisi'nin sonuç bildirisi

Katiller ve hırsızlar iktidarıyla karşı karşıyayız!

15 yaşında bir çocuğu öldürüyor ve sonra meydanlarda yuhalatıyorlar. Kendi çocuklarına ise para sıfırlıyorlar.

Bu kokuşmuş düzene karşı ayakta yız!

Dayatılan ahlaksızlığa suç ortağı olmak, onursuz bir yaşama boyun eğmek zorunda değiliz.

Gelin birlikte yürüelim!

Ülkenin dört bir yanından 46 ilden, 137 meclisten gelen 1500 delegeyle Ankara'da toplandık.

Birleşik Haziran Hareketi, 2013 Haziran'ında tüm ülkenin üzerine doğan güneşi yeniden okullara, iş yerlerine, sokaklara taşımaya kararlıdır.

Tek bir işçi kardeşimizin bile iş cinayetlerinde ölmeyeceği bir ülkeyi kurmak için ayakta yız!

Kadınların özgürce dolaşacağı, cinsiyet ve cinsel yönelimi nedeniyle öldürülmediği, şiddet ve tacize uğramacağı sokaklar yaratmak için ayakta yız!

İnsanların milliyetine, dinine, mezhebine göre yargılanmayacağı, halkın başına gökyüzünden bombaların yağmayacağı, yeni Roboski'lerin olmayacağı bir memleket için ayakta yız!

Bölgemizde savaş çığırıklığına ve emperyal heveslere geçit vermeyeceğiz. Halkların barışı için ayakta yız!

Derelerimizden bir damla bile suyun çalınmayacağı, tek bir ağacın bile kesilmeyeceği özgür topraklar için ayakta yız!

Çocuklarımızı ortaçağ karanlığına teslim etmeyeceğiz. Çocuklarımız için ayakta yız!

İlk barikatı kuruyoruz!

Dindar ve kindar bir nesil yaratmak için dayatılan eğitimde gericiliğe izin vermeyeceğiz!

Gericiliğe karşı laiklik için ayakta yız!

Sokaksa sokak, boykotsa boykot!

Bizi kavgaya davet ediyorlar, davetleri kabulümüzdür!

Güçlü ve güçsüz

hülya kortun

AKP yönetimi altında sadece 2015'in ilk ayı içinde ülkede meydana gelen gelişmeleri kısaca özetleyelim.

Birincisi, AKP, her açıdan gayri meşru bir israf abidesi olan Kaçak Sarayı "büyük milletimizin milli itibarı" gerekçesiyle normalleştirdiği gibi, daha da öne çıkardı: 12 Ocak'ta Türkiye'ye konuk gelen Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas'ı Kaçak Sarayı'nda güya "tarihteki 16 Türk devleti"ni simgeleyen tören askerleriyle karşıladı. Bu "muhteşem" törenle kendinden geçen AKP Balıkesir milletvekili Tülay Babuşcu, "600 yıllık İmparatorluğun 90 yıllık reklam arası sona erdi" diyerek cumhuriyet döneminin kopardığını ve imparatorluk dönemine geri döndüğümüzü ilan etti.

İkincisi, Cizre'de "kamu düzenini sağlamak" için Demokratik Toplum Kongresi Eş Başkanı Hatip Dicle'nin Öcalan'ın sükûnet çağrısını okuduğu 14 Ocak mitingi sonrasında, 12 yaşındaki Nihat Kazanhan "polislere taş attığı" gerekçesiyle vurularak öldürüldü.

Üçüncüsü, ortalıkta anayasasının öngördüğü olağanüstü bir durum olmadığı hâlde Recep Tayyip Erdoğan 19 Ocak'ta Bakanlar Kurulu'na başkanlık etti. Kaçak Sarayı'nda yapılan toplantı, anayasaya aykırı şekilde hâlâ fiilen AKP'nin parti başkanlığını sürdüren Erdoğan'ın başbakanlık yetkilerini de yine anayasaya aykırı olarak fiilen ele geçirmesi için yapılan bir oldubittiydi.

Dördüncüsü, AKP 17 Aralık 2013 baskınında milyonlarca dolarlık vurgun üstünde yakalanan dört eski bakanını yargılatmadı bile. 21 Ocak 2015'te Meclis'te verdiği oylarla eski bakanlarının Yüce Divan'a sevk edilmesini engelledi. "Yolsuzluk yapanları aramızdan ayıklarız" görüntüsünü verme gereği bile duymadı.

Beşincisi, Gezi Direnişi'ne katıldığı için Eskişehir'de polisin ve yardımcıların sopalarla tekmelemlerle döve döve öldürdüğü Ali İsmail Korkmaz'ın yargılandığı davada katillere "iyi hâl indirimi" uygulandı. 21 Ocak'ta yapılan karar duruşmasında, katiller göstermelik bir cezayla adaletin elinden kaçırıldı.

İki farklı açı

Bütün bunlar, bir açıdan, AKP'nin çok güçlü olduğunu gösteriyor. AKP hak hukuk dinlemiyor, anayasayı çiğniyor, adaleti ortadan kaldırıyor, en masum protesto gösterisine katılan çocukları gözünü kırpmadan vuruyor, vurguncuları ve katilleri vicdansızca koruyor.

Ne var ki, bütün bunlar, bir başka açıdan, AKP'nin ne kadar güçsüz

olduğunu gösteriyor. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimi artık rıza üretmiyor. Birakın evrensel hukuk normlarını, 12 Eylül anayasasının en dar kalıplarının belirlediği hukuk normlarına göre bile her icraatıyla hukuk dışında kalıyor.

Karşımızda gayri meşru bir yönetim var. Laikliğin ve demokrasinin en küçük izini bile toptan ortadan kaldırmak isteyen, Türkiye toplumunun Tanzimattan bu yana kazandığı en temel hakları yok etmeye çalışan karşıdevrimin akıldışı zorbalığı var. Emperyalizme teslim olmuş, büyük kapitalist banka ve holdinglerin köleliğini kabul etmiş, ortaçağ dogmalarına körü körüne bağlanmış, ölüm korkusuyla sessizleştirilmiş kuşaklar yetiştirmek isteyen bir despotizmle karşı karşıyayız.

Toplumsal bedel

Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi bu zorbalığa son veremedi. Bu zorbalığa son vermeyi başaramadığımız için toplum olarak acı çekiyoruz. Tarih, devrim yapamayan her halkın bunun bedelini bir şekilde ödediğini, faşizmin ve gericiliğin çürütücü zulümüyle cezalandırıldığını gösteriyor. İşçi sınıfı, şehir ve köy emekçileri, aydınlar, kadınlar, gençler, çocuklar, ezilen halklar, bütün dürüst yurttaşlar, hepimiz kötü biçimde cezalandırıldık.

Çektiğimiz ceza artık yeter. Ortaçağ dogmalarıyla yönetilmek istemediğimizi, sultan-halifenin mutlak saçmalıklarına tahammül etmeyeceğimizi göstermek zorundayız.

Örgütlü mücadele

Yakınmak işe yaramaz. Örgütlü olmayan bir halk zorbalığın saldırısına ve hilelerine karşı koyamaz. Siyasal ve sendikal örgütlenmeyi geliştirmeden; fabrikalarda, maden ocaklarında, mağazalarda, bürolarda, çiftliklerde, semtlerde işçilerin ve emekçilerin birliğini kurmadan emperyalizmin işbirlikçisi kapitalist din tacirlerinin despotizmine son veremeyiz. Birleşik halk mücadelesi yoluyla halkın meşru iradesini iktidar yapmaktan başka çare yok. Kestirme yol arayışıyla emperyalizmden ve işbirlikçilerinden medet ummak, çıkmaz sokağa saplanmaktır.

Birleşik Metal Sendikasına bağlı 15 bin işçinin MESS'e karşı başlattığı grev ile Birleşik Haziran Hareketi'nin, Alevi örgütlerinin ve Eğitim Sen sendikasının 13 Şubat'ta eğitimdeki gericici dayatmalara karşı yapacağı boykot, birleşik halk mücadelesinin örülmesi yolunda önemli adımlar olsun.

Sorular bir gün sorular

17-25 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonları dolayısıyla yargılanması gereken dört eski bakan mecliste yapılan oylamayla Yüce Divan'a gitmekten kurtuldu. He bir bakan için yapılan oylamada AKP kırkar, ellışer fire verdi. Böylece AKP güven oyu sınırı olan 276'nın da altında kaldı. Ama muhalefet, meclis çoğunluk sınırı olan 276'yı bulamadığı için bakanlar Yüce Divan'dan kurtuldu.

Ödeyecekleri hesabı büyütüyorlar

Bakanlar ile ilgili kurulan meclis araştırma komisyonu, dört eski bakanın Yüce Divan'a sevk edilmesine gerek görmeyerek hırsızlık iddialarının üstünü örtmeye çalışan bir karar almıştı. AKP karardan önce dokuza yedi net çoğunluğa sahip olmasına rağmen komisyon başkanı kendi üyelerine yoğun baskı uyguladı. Muhalefet cephesinde ise HDP'li üye komisyon çalışmalarının AKP tarafından işlevsizleştirildiğini belirterek çalışmalardan çekildiği için oylamaya katılmadı. Böylece Meclis genel kuruluna gelen dosya için yine Erdoğan ve AKP yönetimi milletvekillerini etkilemek üzere yoğun bir baskı uyguladı. Vekiller onar onbeşer kişilik gruplar hâlinde kaçak saraydaki ikna odalarına alındı.

Korku dağları sarmış

Oysa seçimlerin yaklaştığı bir ortamda en azından bakanların bir ikisini Yüce Divan'a yollayarak "yolsuzluk iddialarının üstüne gidiyoruz" görüntüsü yaratmak daha akıllıca olardı. Hatta kulislere sızan haberlere göre kukla başbakan Davutoğlu ve AKP'lilerin önemli bir kısmı böyle bir yol izlemeyi öneriyordu. "Yüce Divan'da aklansınlar" görüşü etkiliydi. Komisyondan son ana kadar da bu yönde bir karar bekleniyordu. Fakat bakanların "Yüce Divan'a gidersek Bilal'i de götürürüz" yönündeki baskıları Erdoğan'ı caydırmaya yetti. Adaletin ve halkın karşısına çıkmaktan ölesiye korkuyorlar. Aralarında artık yalnızca "Beni yakarı ben de yakarım" dengesi kalmış durumda. Bu da mecliste yapılan oylamada ortaya çıkan firelerle daha da netlik kazanıyor.

rürüz" yönündeki baskıları Erdoğan'ı caydırmaya yetti. Adaletin ve halkın karşısına çıkmaktan ölesiye korkuyorlar. Aralarında artık yalnızca "Beni yakarı ben de yakarım" dengesi kalmış durumda. Bu da mecliste yapılan oylamada ortaya çıkan firelerle daha da netlik kazanıyor.

AKP güven oyu sınırının altında kaldı

22 Ocak'ta yapılan oylamaya 304'ü AKP'li 513 milletvekili katıldı. Dolayısıyla AKP güven oyu sınırı olan 276'nın altında kaldı. Tabii ki bunun hukuki bir sonucu yok ama AKP hükümetinin çoğunlukta olduğu meclis bakımından da meşruiyetini kaybettiğini gösteriyor.

Bu dosya böyle kapanmaz

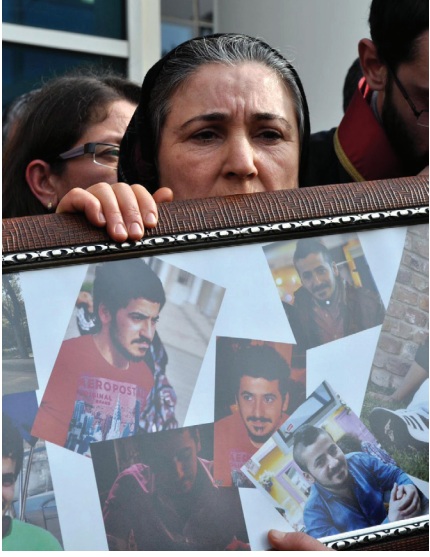
Sonuçlar AKP içinde birtakım sorunları ortaya koysa da yapılan oylamanın yolsuzluk ve rüşvet dosyalarını kapatacak gücü yok. Çünkü her şey bir tarafa, tarihte bu şekilde kapatılabilmemiş bir tek yolsuzluk dosyası yok. Olsa olsa hırsızlar hesap verecekleri günü ertelemiş oluyorlar. Ve ödeyecekleri hesabı büyüterek, AKP'nin bu çabası halkın öfkelerini büyütme ve gözünü giderek sokağa çevirmesine neden oluyor

karikatür: gırgır dergisi - Aralık 2014

Katilleri koruyorlar

Ali İsmail Korkmaz'ın katillerini hafif cezalar vererek koruyan mahkeme, bu ülkede hırsızlar gibi katillerin de korunup kollanacağını gösterdi.

Her şey apaçık ortada

Ali İsmail Korkmaz, Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi sırasında Eskişehir'de polis ve esnaflardan oluşan bir grup tarafından linç edilerek halk şehitlerinin arasına karıştı. Kameralar, tanık ve sanık ifadeleri apaçık şekilde kasten adam öldürme suçunu ortaya koyuyordu. Savcı da müebbet hapis isteminde bulundu. Sanıklar savunmalarında böyle bir suçu işlemediklerini bile söyleyemedi. Esnaflar "Bizi polis yönlendirdi. Onlar ne dediyse yaptık. Devlete yardım ettik" dedi. Polisler ise amirlerinin emirlerini uyguladıklarını söylediler. Baş sanık polis memuru Mevlüt Saldoğan "Gezi olayları için cumhurbaşkanı ve başbakan bile darbe girişimiydi diyor. Olaylar darbeyse ben de darbeyi önledim" dedi. Son sözlerini

de "Katili benim teşkilatımda ve sanık sandalyesinde aramayın. Gezi olaylarını başlatanlar ve gençleri bu eylemlere sürükleyenler arasında arayın" diyerek bitirdi.

Hırsız da, katili de koruyorlar

21 Ocak'ta mahkeme sanıklar hakkında verilen cezalarda indirim üstüne indirim yaptı. Polis memuru Saldoğan'ın kasten insan öldürme suçunu işlediği sabit görüldü, ancak 13 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Cezanın geleceği üzerindeki etkisi düşünülerek 10 yıl 10 aya düşürüldü. Tutuksuz sanık polis Yalçın Akbulut 12 yıl hapis cezası aldı ve aynı gerekçelerle cezası 10 yıla indirildi. Fırıncılar İsmail Koyuncu, Ramazan Koyuncu ve Muhammet Vatansever ise yaralama suçundan 8'er yıl ceza aldılar. Mahkeme onların cezasında da indirim giderek 6 yıl 8'er aya düşürdü. Ebubekir Harlar 6 yıl 8 aya çarptırıldı ama önce yarı yarıya indirilerek 4 yıl sonra, 1/6 oranında indirilerek 3 yıl 4 ay hapse mahkûm edildi. Tutuklu kaldığı süre göz önüne alınarak tahliyesine karar verildi. Diğer polisler Şaban Gökpunar ve Hüseyin Engin ise delil yetersizliğinden beraat etti.

Saray muhafızlarına cesaret vermek istiyorlar

Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin efendisi AKP, halkın karşısında ancak kendi saray muhafızlarına döndürdüğü polise cesaret vererek, onların yetkisini arttırarak durabiliyor. Sansür ve baskı yasalarının arkasına saklanabileceğini düşünüyor. Halkın şehitlerinin hesabını ancak faşizme ve gericiliğe karşı birleşen halkın soracağını biliyor. Hesap gününden ölesiye korkuyor.

Bir garip mutabakat

Krize girdi, çıkmazda falan derken çözüm sürecinde yeni bir mutabakat sağlandı. Ama mutabakatın neleri kapsadığı, nasıl bir yol haritası içerdiğine dair taraflardan kamuoyuna dönük hiçbir resmî açıklama yok. Önceki dönemde daha açık davranan HDP tarafı da sessizlikte ikna olmuş görünüyor. Dolayısıyla herkes tarafların tutumlarındaki değişikliklerden yola çıkarak varılan mutabakatı anlamaya çalışıyor.

Geçici uzlaşma

Hatırlanacağı üzere AKP, kendisinin desteklediği IŞİD'in Kobane'ye saldırmasına tepki olarak başlayan olayları bastırmak için Öcalan'dan eylemleri durdurun çağrısı alınmasını sağlamıştı. Bir yandan AKP ve Kürt siyasetçilerinin çağrılarını, bir yandan da Kobane'deki güç dengesinin ABD müdahalesi ile değişmesiyle birlikte sokaklar sakinleşince taraflar krizi aşmak için harekete geçti. HDP heyetinin hükümet ve Abdullah Öcalan ile görüşmelerinden sonra, Öcalan'ın "AKP ile gerçekçi müzakereler yapılabilecek somut zeminler sağlandı" açıklaması ile yeni bir mutabakata varıldığı duyuruldu. Adaya yapılan ziyaretlerin bir kısmı sonradan açıklandı.

Ne konuda anlaşılabilir

Bu taslak planda ne olduğuna dair tam bir bilgilendirme ne yazık ki yok. Mutabakattan sonra HDP tarafının söylemde olmasa da tutum olarak yumuşadığını söylemek mümkün. Cizre'deki olaylarla ilgili olarak "paralel yapının işi" söylemi öne çıkarılmaya başladı. Ama Kandil'den gelen açıklamalar ise saldırıların AKP tarafından yapıldığını vurguluyor.

AKP tarafı ise Öcalan'ı makul şeyler öneren bir lider olarak öne çıkarma-

ya başladı. Adaya gidişleri kolaylaştırarak heyetin genişletilmesine izin verdi. Ama bir yandan da "kamu düzeni her şeyin üstündedir" diye bastırmaya devam etti. Cizre'den hâlâ ölüm haberleri geliyor. HDP tarafının dillendirdiği özerklikle ilgili ise, AKP ve hükümet yetkilileri "net olarak karşıyız" diyorlar.

Kriz çözülür mü?

İç ve dış politikada giderek yalnızlaşan AKP Fethullah Gülen cemaatine karşı giriştiği mücadelede bir denge unsuru olarak orduya alan açmaya başlıyor. Ordu ise hızlı bir şekilde AKP'nin açtığı alanları dolduruyor. AKP ulusalcı kesimlerden bazılarını da cemaate karşı mücadele bahanesiyle yedeklemiş durumda. Diğer yandan, AKP çözüm süreci ile Kürt hareketini kendisine payanda yapmaya çalışıyor. Hedefleri net. Başkanlık rejimine geçmek. Ufukta görülen seçimlere kadar çözüm masalı üst perdeden sürdürülecek. Ama sonra AKP Kürtlerin karşısına ya tam itaat ya da açık savaş dayatmasıyla çıkabilir. Buna karşılık Kürt siyasetçilerin AKP'yi ABD ve AB üzerinden sıkıştırmak dışında bir hazırlıkları görülüyor. Oysa Türkiye halkları ile birleşip zalimi durdurmak ve sonunda eşitlik temelinde bir barış yolu inşa etmek mümkün. Ama bunun için ABD başta olmak üzere emperyalist devletleri net olarak karşı cepheye koymak gerekir.

Metal işçisi tarih yazıyor

29 Ocak itibarıyla 10 şehirdeki 22 fabrikada birden Birleşik Metal İş Sendikası üyesi metal işçileri greve çıktı.

Metalurji Sanayicileri Sendikası MESS'in dayatmalarına karşı çıkarılan kitlesel ölçülerdeki grevin hemen öncesinde MESS saflarında karışıklık başladı bile. Bekaert, Alstom, Schneider Enerji ve daha önce MESS'ten ayrılan Delphi ile birlikte dört işyeri sendika ile anlaşma imzaladı.

Tarihsel önem taşıyor

BMİS'in "10 Kent, 22 Fabrika, 15 bin metal işçisi MESS dayatmalarına karşı insanca çalışmak, insanca yaşamak ve çocuklarının geleceği için grevde" sloganıyla başlatılan grev tarihsel bir önem taşıyor. Çünkü Türkiye işçi sınıfı tarihinde metal işçilerinin mücadeleleri hep önemli olmuştur. Daha yasal düzenlemesi bile yokken greve çıkarak kanun yazdırmış, genel grevlerle MESS'i dize getirmiş, 1980'lerin fa-

şist yasalarına rağmen greve çıkarak işçi sınıfının üstündeki karanlığı parçalamıştır metal işçisi. Dolayısıyla kazanacakları zafer bütün işçi sınıfına moral olacaktır.

Kitlesel direniş geleneği sürüyor

Günümüz için metal işçilerinin kitlesel grevinin bir önemi daha var. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejimine karşı Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi ile sokaklara dökülen milyonların da gözü metal işçilerinde. Metal işçileri barbarlığın, karanlığın, dayatmaların karşısında kitlesel direniş geleneğini sürdür-

rüyor. Bütün ülkeyi meydan meydan, sokak sokak grev yerine çevirmek görevi de ilericilerin, devrimcilerin önünde duruyor.

"Bunlar engerekler ve çıyanlardır"

Çünkü işçi düşmanı AKP, 12 Eylül faşizminin mirası olan yetkilerine dayanarak metal işçilerinin grevini 60 gün süreyle erteledi. İnsanlık suçu olan grev kırılcılığını resmen üstlenen AKP kendisini ve patronları korumak için "milli güvenlik" yalanına sığınıyor. Oysa biliyoruz ki, AKP'nin derdi milli güvenlik değil, kaçak sarayının güvenliği.

"Asgari ücret tam bir sefalet! Bu ne rezalet!"

Türkiye'de işçilerin büyük bölümü asgari ücret civarında maaşlarla çalışıyor. Pek çok işçinin maaşı da asgari ücrete göre belirleniyor. Teorik olarak asgari ücretin bir işçi ailesinin temel ihtiyaçlarını karşılamaya yetecek düzeyde olması gerekirken ülkemizde gerçekler bunun çok uzağında.

Resmî istatistik kurumu TÜİK'e göre 4 kişilik bir aile için açlık sınırı 1283 lira. Aynı kurumun bu yıl için tavsiye ettiği asgari ücret rakamı 1424 lira. Geçen yıl yoksulluk sınırının hatta açlık sınırının altında olan asgari ücrete yapılacak zammı belirlemek için 'Asgari Ücret Tespit Komisyonu' Aralık ayında bir dizi toplantı yaptı. Asgari ücretli üyesi olmayan ve hükümet, TİSK ve Türk-İş temsilcilerinden oluşan komisyon, Türk-İş'in muhalefet şerhiyle birlikte, asgari ücrete yüzde 6'lık yani günlük 2 liralık bir zam yapmaya karar verdi. Böylece asgari ücret 2015'in ilk 6 ayı için 949 lira oldu.

DİSK : Asgari ücret 1800 net!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu toplantılarının "orta oyunu" olduğunu söyleyen DİSK "Asgari Ücret 1800 Net" isimli bir kampanya yürüttü, Türkiye genelinde eylemler düzenledi. DİSK'in hesaplarına göre eğer asgari ücret "kişi başına düşen milli gelire", veya "açlık sınırına" göre belirlenseydi yaklaşık 1800 lira olacaktı. Eğer asgari ücrete yapılan zam "ekonomideki büyümeye" veya "Cumhurbaşkanlığı bütçesindeki artışa" endekslenseydi ortaya çıkacak rakam yine 1800 lira olacaktı.

Kaçaksaray için servet harcayan AKP hükümeti işçileri bir kez daha açlığa mahkûm etti. Bu tabloda işçi sınıfına düşen tek rol insanca yaşayabilmek için mücadele etmek. Tarih bize hep şunu öğretti: Hak verilmez, alınır!

Öldürdünüz binlerce işçiyi

"Yeni Türkiye"nizde

muhsin gökhan

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisinin her ay ve her yıl sonunda açıkladığı rapora göre 2014 yılında en az 1886 işçi hayatını kaybetti.

Her gün ortalama (250 iş günü baz alınarak) 4 işçi iş kazası adı altında iş cinayeti nedeniyle hayatını kaybediyor. 2014 yılında; Soma Maden faciasında 301 işçi, Torunlar Center'daki asansör faciasında 11 işçi, son olarak Ermenek'te yine maden faciasında iş cinayetiyle hayatını kaybeden 18 işçi sadece akılda kalanlar.

2014 yılında en az 54 çocuk işçi can verdi

2014 yılında Meclis'in elindeki bilgilere göre 14 yaş ve altında en az 54 çocuk/genç işçi yaşamını yitirdi. 54 işçiden 19'u 14 yaş ve altında olan çocuk işçilerden oluşmakta.

14 yaş ve altında 19 çocuk işçi, 15-17 yaş arasında 35 çocuk/genç işçi, 18-27 yaş arasında 297 işçi, 28-50 yaş arasında 905 işçi, 51 yaş ve üstünde 331 işçi, Meclis'in elindeki bilgiler ışığında yaşını öğrenemediği 299 işçi daha var.

AKP'nin "Yeni Türkiye"si rekor kırmaya devam ediyor

2002 yılından beri ülkenin üzerine gericilik, vurgunculuk ve savaş politikalarıyla cehennem zebanisi gibi çöreklenen AKP hükümeti geçen yıl işçi cinayetlerinde rekor kırdı.

2010 yılında yaşanan ve 30 işçinin ölümüyle sonuçlanan Karadon maden faciasından sonra 1800'lü yıllardan, 1900'lü yılların başından dünyada meydana gelen maden cinayetlerinden örnekler verip "bu işin fırtında ölüm var" diyen dönemin Başbakanı Tayyip Erdoğan, aynı maden cinayetinde yine "güzel öldüler" sözüyle hatırladığımız dönemin Çalışma Bakanı Ömer Dinçer, aslında iş cinayetleri konusunda "Yeni Türkiye'nin nasıl bir ülke olacağını bizlere açıklamışlardı. İstanbul müftülüğünün 2014 yılının son günlerinde yayınladığı iş güvenliği hutbesinde "Tedbirde de ölçülü olmalıyız. Bu husustaki aşırılık Yüce Allah'a güveni sarsan bir davranış hâline dönüşür" sözüyle Tayyip Erdoğan'ın "fıtrat" sözüne destek vermesi (hutbeye dönük elştiriler artınca Diyanet resmî sitesinden bu hutbeyi kaldırdı) onların yaratmak istediği ülkenin göstergesi aslında.

Onların "Yeni Türkiye"sini başlarına yıkacağız

Hangi ulustan, hangi dilden, hangi mezhepten olursa olsun işçisiyle, emekçisiyle, kadınıyla, AKP'nin işçi düşmanlığına, taşeron sistemine son vermeli, bizlere giydirilmeye çalışılan deli gömleğini Mayıs-Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi anlayışıyla parçalamalı, Birleşik Mücadele bayrağını yükseltmeliyiz. Yeni Türkiye gericilerin, vurguncuların, dolar milyarderlerinin, tek dil, tek kültür anlayışının ülkesi olmayacak.

Yeni Türkiye, Türk, Kürt, Arap, Ermeni, Laz, Çerkez ayrımı olmadan tüm emekçilerin insanca yaşadığı, halkın büyük banka ve holdinglerin köleliğinden kurtulduğu, halkların eşit ve kardeş olduğu, Nâzım Usta'nın dediği gibi "gündüzlerinde sömürülmeyen, gecelerinde aç yatılmayan" bir ülke olacak.

Yunanistan'da solun zaferi

Kapitalizmin krizi derinleştikçe işçi sınıfı ile burjuvazi arasındaki mücadele daha yakıcı ve şiddetli hâle geliyor, kapitalistler arasındaki çelişkiler daha da açığa çıkıyor. Bu ülkelerden biri de komşumuz Yunanistan.

Yunanistan'da parlamento seçimleri yapıldı. İşçi sınıfının Avrupa'da en etkin ve hareketli olduğu ülkelerden biri olan ülkede bir önceki seçimlerde sol bir hükümet kurulması bekleniyor ve birçok alanda AB emperyalizmi ile sorunların yaşanacağı tahmin ediliyordu. Ne var ki, solun önemli temsilcilerinden biri olan sol koalisyon Syriza o seçimleri kaybetmişti. Ancak Syriza 3 yıl sonra 25 Ocak 2015'te yapılan seçimlerden birinci parti olarak çıkmayı başardı ve Yunanistan halkının umudu olarak hükümete geldi.

Yunanistan'daki seçim sistemine göre bir partinin tek başına iktidar olması için 151 milletvekili elde etmesi gerekiyordu. İki milletvekili eksikliği bulunan Syriza yaptığı son görüşmelerin ardından, yüzde

4.73 oy alarak Meclise 13 milletvekili sokan Bağımsız Yunanlar Partisi ANEL ile anlaştı. ANEL, 2012'de o dönem iktidarda olan Yeni Demokrasi'den AB kurtarma planına ve İMF politikalarına karşı oldukları için ayrılan merkez sağ milletvekilleri tarafından kurulmuş bir parti.

Syriza Yunanistan halkının umudu olmaya devam ediyor, çünkü Syriza yönetimi asgari ücreti yükselteceğini, kamulaştırmalara gideceğini, Yunanistan halkının Avrupalı emperyalistler elinde fakirleşmesine ve onursuzlaşmasına neden olan borçları gerekirse ödemeyeceğini ilan etti.

Şimdi sıra Syriza'nın bu vaatlerini gerçekleştirmesi için Yunanistan halkının ve ilerici güçlerinin bu süreci iyi takip etmesinde. Ülkeyi borç batağına sokan, emperyalistlere peşkeş çeken, işçi maaşlarını ödemeyen, asgari ücreti açlık sınırına düşüren, işçi sınıfının 13. maaşını gasbeden, ülkenin onurunu ayaklar altına alan Yunanistan halkının önünde, Syriza'nın vaatlerini yerine getirmesi ve daha öteye yönlendirilmesi için büyük görevler duruyor.

Yunanistan Komünist Partisi ise Syriza'yı Batı uzlaşmacısı olmakla suçlayarak Meclisteki oylamada güven oyu vermeyeceklerini ilan etti.

AB'nin bazı

üyeleri:

Rusya'ya

yaptırımlar

kaldırılmalı

Ukrayna'nın Batılı emperyalist devletlerle ve özellikle de AB ile tam olarak işbirliği yapması için ülkedeki seçilmiş hükümeti ülke içindeki gerici ve faşistleri kullanarak deviren AB ülkeleri Ukrayna meselesinde başından beridir yekpare hareket edemiyorlardı. Zaman geçtikçe AB ülkeleri arasında Ukrayna konusundaki görüş farklılığı daha da arttı, artmaya da devam ediyor.

Ülkede iç savaş başladıktan sonra ülkenin güneyinde bulunan Kırım bağımsızlık ilan etmiş, Donetsk ve Luhansk bölgelerinden oluşan Donbas ise özerklik ilan etmişti. Bunun üzerine emperyalizmin desteğini alarak ülkenin doğusundaki halka saldıran AB yanlısı ve emperyalizm işbirlikçisi Ukrayna hükümeti, karşısında Rusya'yı bulmuştu. ABD ve AB'li emperyalistler de Mart 2014'te Rusya'ya Ukrayna'nın iç işlerine karıştığı için ceza vermek istemiş ve Rusya'ya ekonomik yaptırımlar uygulamaya başlamıştı.

İşte diplomatik kaynaklar 19 Ocak'ta Brüksel'de toplanacak 28 Avrupa Birliği üyesi ülkenin dışişleri bakanlarının bu toplantıda Rusya'ya uygulanan yaptırımları da konuşacağını ve bazı ülkelerin artık bu yaptırımlara son verilmesi gerektiği fikrini taşıdığını belirtiyor. Bu çerçevede medyada yer alan haberlere göre Avusturya, Macaristan, İtalya, Kıbrıs, Slovakya, Fransa ve Çek Cumhuriyeti gibi ülkeler artık yaptırımların kaldırılması gerektiğini düşünüyor.

Yine Rusya kaynaklı haberlere bakıldığında Japonya ve Almanya'nın da yaptırımlar konusunda da, diğer alanlarda da Ukrayna meselesinin diyalog ile çözümünden yana olduğunun altı çiziliyor. Bu konuda ABD ile Almanya ve Japonya'nın farklı düşündüğü belirtiliyor. Yakın bir tarihte yapılacak G-7 (Gelişmiş 7 ülke) zirvesinde meselesinin daha da açığa çıkacağı basına düşen haberler arasında.

Kübalı devrimciler artık özgür

İnsanlığın umudu Küba ile emperyalizmin çıbanbaşı ABD arasında yıllardır devam eden mücadele yeni bir boyut kazandı. ABD ile Küba arasında yapılan görüşmeler sonrasında iki ülkede tutuklu bulunan dört mahkûm serbest bırakıldı.

Küba devriminin hemen ertesinde kesilen Küba-ABD diplomatik ilişkilerindeki yeni gelişme 2009 yılında Küba'da casusluk yapan Amerikalı iş adamı Alan Gross ve ABD'de esir tutulan üç Kübalı kahramanın serbest bırakılması ile sonuçlandı.

ABD'de 2001 yılında hüküm giyen beş Kübalı'dan ikisi daha önce cezalarını doldurdıkları için ser-

best bırakılmıştı.

Gerek Küba yönetimi, gerekse uluslararası işçi hareketi yıllardır ABD'de esir tutulan beş Kübalı devrimcinin serbest bırakılması için çalışmalar yürütüyordu. Bu uzun soluklu çalışmalar sonunda mevesini verdi ve yapılan anlaşma sonrası tutuklu bulunan diğer üç Kübalı devrimci de özgürlüğüne kavuştu.

Tutuklu üç Kübalı devrimcinin daha serbest bırakılması dünya işçi sınıfının enternasyonel dayanışmasının ve Kübalı devrimcilerin önemli bir başarısıdır.

Özgür Filistin, halkların mücadelesi ile gelecek

Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi, İsrail'in işgal ettiği Filistin topraklarından geri çekilmesi, Batı Şeria ve Doğu Kudüs'ü boşaltması ve ardından da başkenti Doğu Kudüs olan bir Filistin devleti oluşturulması konusunu görüşmek için 30 Aralık 2014 günü toplandı. Filistin yönetimi yıllardır devam eden Siyonist zulmüne son verileceğini umut ederek katıldığı toplantıdan hayal kırıklığı ile ayrıldı.

Özellikle bu yılın yaz aylarında Filistin'e yönelik İsrail saldırısı ve emperyalistlerin Suriye'ye saldırılarının Filistin davasında Filistin halkını daha da yalnızlaştırmasına karşı bir cevap olabilecek toplantıdan Filistin halkı yararına bir sonuç çıkmadı.

Toplantıda Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi daimi üyesi ABD, Rusya Federasyonu, Çin, Birleşik Krallık (İngiltere) ve Fransa'nın yanı sıra Güvenlik Konseyi geçici üyeleri Ürdün, Çad, Lüksemburg, Arjantin, Şili, Avustralya, Ruanda,

Nijerya, Litvanya, Güney Kore oy kullanma hakkına sahiptiler.

Bu ülkelerden Rusya, Çin ve Fransa'dan oluşan daimi üyelerle birlikte Ürdün, Çad, Lüksemburg, Arjantin ve Şili önergeyi destekleyen ülkelerdi. ABD ve Avustralya ise önergeyi reddeden ülkelerdi. İngiltere, Ruanda, Nijerya, Litvanya ve Güney Kore ise oylamaya katılmadılar.

Toplantı öncesi özellikle Nijerya ve Güney Kore'nin de desteğini alacağını uman Filistin basını yoğun ABD baskısı ile bu ülkelerin toplantıya katılmamasını eleştirdi. Eğer 9 ülke önergeyi destekleseydi konu BM Genel Kurulu'na taşınacak ve orada tartışılacaktı.

Gerici-faşistler Fransa'da karikatüristleri katletti; halklar ayakta

Dünya 7 Ocak 2015'te gerici-faşist El Kaide çeteleri tarafından Fransız karikatür dergisi *Charlie Hebdo*'ya Paris'in göbeğinde yapılan saldırı ile sarsıldı. Katliam yıllardır emperyalizm tarafından ilericilere karşı dünyanın birçok yerinde beslenen büyütülen gerici-faşist çetelerin neler yapabileceklerini de gözler önüne serdi.

Medyada Yemen El Kaidesi ile bağlantıları açık bir şekilde orta konulan Said Kouachi ve kardeşi Cherif Kouachi, *Charlie Hebdo* dergisinde bulunan 12 kişiyi katlettikten sonra araçla uzaklaştı. Saldırıda 11 kişi de yaralandı. Daha sonra saklanmak için bir matbaaya baskın düzenleyen Kouachi kardeşlere destek olmak için yine bir El Kaide üyesi olan Collubaly önce bir polise saldırmış, daha sonra ise polisin kuşatma altına aldığı Kouachi kardeşlerin serbest bırakılması için bir markete saldırıp buradakileri rehin almıştı. Fransız polisinin matbaaya ve markete eşzamanlı olarak düzenlediği operasyonda saldırganlar öldürülmüştü.

Charlie Hebdo saldırısı başta Fransa olmak üzere bütün dünyada nefretle kınandı. *Charlie Hebdo*'da öldürülen karikatüristler için ayağa kalkan dünya halkları dünyanın birçok yerinde protesto gösterileri düzenledi.

Charlie Hebdo saldırısı emperyalizmin beslediği gerici-faşist güçlerin ilericilere, demokratlara ve halklara karşı düzenlediği bir saldırdır. Bu saldırılar ABD yönetiminin Sovyetler Birliği'ne karşı Afganistan'da beslediği Taliban çetelerinden, AKP hükümetinin Suriye'de beslediği IŞİD çetelerinden bağımsız düşünülemez.

Emperyalist, gerici, faşist çetelere karşı sokakları doldurmak bu süreçte halk düşmanı güçlere verilecek en güzel cevaptır.

IŞİD Irak'ı kana buluyor

IŞİD, Ortadoğu'da kan dökmeye devam ediyor. Suriye yönetiminin ve Irak hükümetinin çeteci IŞİD'çilerin eline geçen toprakları geri almak için yürüttükleri operasyonlarda Irak askerî güçleri ile IŞİD arasında zaman zaman şiddetli çatışmalar yaşanıyor.

Kırsal bölgelerdeki köylerde 16 Ocak 2015'te meydana gelen çatışmada 17 kişi yaşamını yitirdi. Çatışmanın yaşandığı Bağdat'ın kuzeyinde yer alan Zelaya yerleşimi geçen yıl IŞİD'in eline geçmişti. Irak güçlerinin müdahalesi ile Ocak 2015'te yapılan operasyonlar sonrasında bölge IŞİD'in elinden geri alınmıştı.

Bağdat'ın kuzeybatısındaki Shula kırsalındaki patlamada 4 kişi öldü, 13 kişi de yaralandı. Aynı bölgede yer alan Hüseyniye yerleşiminde meydana gelen patlamada 3 kişi ölürken 11 kişi de yaralandı.

IŞİD çeteleri daha çok Bağdat'ın kuzey ve kuzeybatısında yer alan ve Şiilerin yoğun olarak yaşadığı kırsal yerleşimlere ve şehrin dış bölgelerindeki yerleşim yerlerine saldırarak savunmasız halkı katlediyor.

Suriye halkları emperyalizme ve gerici-faşist çetelere geçit vermiyor

ABD ve müttefiklerinin Suriye'deki gerici-faşist çetelere yaptığı yardımlara rağmen Suriye halkları yıllardır ayakta kalmaya devam ediyor, ülkesini ABD emperyalizminin ve onun maşası gerici çetelerin saldırılarından korumaya çalışıyor. Son dönemde Türkiye basınının Suriye haberleri her ne kadar daha çok Kobane'ye yönelse de hem Kobane'de hem de Suriye'nin İdlib, Dera, Kunaytra, Homs gibi kentlerinde IŞİD çetelerine karşı verilen mücadele bütün hızıyla devam ediyor. Nitekim 25-26 Ocak'ta Kobane IŞİD çetelerinden temizlendi. Kürt halkı Halk Savunma Birlikleri YPG'nin öncülüğünde şehri kurtardı.

Suriye Haber Ajansı'nın bildirdiğine göre ülkenin Dera ili kırsalında da çeteler büyük kayıplar verdi. Yine aynı haberde İdlib ilinin kuzey ve güney kırsalında bulunan alanların tekdüze çetelerden temizlendiği açıklandı.

Çatışma alanlarında öldürülen gerici-faşist çetelerin üzerinden çıkan Suudi, Libya ve Tunus kimlikleri aslında Suriye halklarına karşı yürütülen savaşın nasıl bir savaş olduğunu da açık bir şekilde ortaya koyuyor. ABD ve diğer emperyalistlerin müdahale ettikleri alanlardan devşirdikleri gerici-yobaz-faşist çeteler bölgedeki işbirlikçi devletler tarafından donatılarak Suriye halklarının üzerine sürülüyor.

Bu çeteler bazen de doğrudan emperyalistler tarafından eğitilerek teçhizatlandırılıyor. Bunun en son örneği 16 Ocak 2015'te ABD Savunma Bakanlığı Pentagon tarafından yapılan açıklamadır. Açıklamada ABD'nin Suriye muhaliflerini eğitmek üzere Suudi Arabistan, Katar ve Türkiye gibi ülkelere 400 askerî uzman göndereceği belirtildi. Bu uzmanların ne tür konu-

larda eğitim vereceği açıklamada belirtilmese de bizler o eğitimlerde neler öğreteceğini gayet iyi biliyoruz.

Ancak diğer taraftan da altını çizmek gerekir ki, eskilerin deyimi ile yedi düvel Suriye'nin üzerine çullandı. Sonuç emperyalistler, işbirlikçileri ve gerici-faşist çeteler açısından bir hezimet oldu. Suriye halkları dünya halklarına zalim ne kadar güçlü olursa olsun halkların azminin ve mücadelesinin sonsuz olduğunu gösterdi.

ABD hâkimiyetine karşı koymak

Brezilya, Çin, Güney Afrika, Hindistan ve Rusya'dan oluşan BRICS ülkeleri ABD'nin egemenliğindeki uluslararası sisteme karşı faaliyetler yürütmeye devam ediyor. Çin'in Xinhua haber ajansında yer alan haberlere göre bu ülkeler aralarındaki işbirliğini daha da ilerletmek için düzenli yaptıkları toplantılara devam ediyorlar.

BRICS'in bir sonraki dönem başkanlığını devralacak Rusya Dışişleri Bakanı Yardımcısı Igor Morgulov 2009 yılında Rusya'nın Yekaterinburg kentinde birliğin yaptığı toplantıdan bu yana BRICS'in dünya ekonomi politikası üzerinde önemli bir etkiye sahip olduğunu vurguladı.

Özellikle Ukrayna ve Suriye'ye batının doğrudan müdahalesi sonrası Rusya tarafından yapılan açıklamalarda BRICS'in artık bir ortaklık platformu olmaktan çıkıp, yavaş yavaş temel küresel ekonomik ve politik konularda tam teşekküllü bir işbirliğini hayata geçirmesine yönelik faaliyetlerin yoğunlaştırılmasına dikkat çekiliyor.

Büyük ülkeler yaptıkları toplantılarda özellikle bu örgütün mali yapılarının oluşturulması üzerinde duruyor. Daha önce alınan kararlar doğrultusunda Ortak Kalkınma Bankası'nın bir an önce hayata geçirilmesi, ortak bir rezerv para havuzunun oluşturulması hedefleniyor.

Bu kurumların işlevsel hâle gelmesi ABD ve AB'nin hâkimiyetinde olan belirli uluslararası kuruluşların BRICS ve çevresindeki ülkeler açısından etkisizleştirilmesi anlamına geliyor. Rusya ile Çin arasındaki ticaret hacminin 2014 yılı itibarı ile yaklaşık 95 milyar dolar olarak gerçekleşmesi bunun gerekçelerinden birisi olarak görülebilir.

Birleşik Halk Hareketini yaratmak mümkün

yenidünya halk gazetesi olarak, Birleşik Haziran Hareketi BHH Merkez Yürütme Kurulu üyeleri Burak Yücel, Can Atalay ve Murat Nergiz ile BHH'ni amaçlıyor, uyarı boykotu nasıl örgütlenecek, seçimlere ilişkin neler yapılabilir soruları çerçevesinde konuştuk.

yenidünya: Solda yeni bir toparlanma, bir araya gelme çabası gündeme oturuyor. Birleşik Haziran Hareketi BHH, hem Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nin ardından ortaya çıkan halk hareketine bir karşılık olması, hem de yıllardır tartışılmalı solun bir araya gelme beklentisine cevap olması beklenen bir oluşum olarak ortaya çıkıyor. Bunlardan da yola çıkarak BHH'yi tanımlamaya çalışırsak neler söyleyebilirsiniz?

Burak Yücel: Birleşik Haziran Hareketi, birçok farklı niteliğinden yola çıkılarak tanımlanabilir tabii ki. Ama sorunuzla paralel yanıt vermeye çalışarak şunu söyleyebilirim; birincisi, Gezi Direnişi'nden bugüne uzanan süreçte çok şey yazıldı, çizildi ve söylendi. Hemen herkesin ortaklaştığı nokta şu idi: Gezi Direnişi'nde, sistemden farklı bağlamlarda rahatsızlığı olan, birbirinden çok farklı toplum kesimleri yan yana geldi ve ortak bir amaç noktasında birleşti. Bu bize, halkın yan yana gelmesinin ve ortak hedefler etrafında birleşmesinin imkânsız olmadığını gösterdi. Fakat, bu yan yana gelişin kalıcılığı olmadı maalesef. Bugüne taşınamadı. İşte BHH'nin en önemli amaçlarından biri böyle bir boşluğu doldurmaktır.

İkincisi ise -yine sorunuz bağlamında- solun/sosyalist güçlerin

birliği konusu. Sol/sosyalist güçler için birlik konusu yeni bir şey değil hepimizin bildiği gibi. 60'lı yıllardan beri tartışılmalı bir konu bu. O yıllardan bugüne çok çeşitli birlik deneyimleri de mevcut. Fakat üzülerken söylemeliyiz ki bu alanda pek başarılı bir tarihi yok solun. BHH zemininde bugün yaşanan, aslında bir 'sol içi birlik' de değil. Çok daha farklı bir deneyim. Sol/devrimci yapıların daha önce deneyimlemediği bir durum bence. Hem devrimci yapıların, hem de bireylerin katılımının/iradelerinin bulunduğu ve bu iradelerin farklarını değil, ortak noktalarını öne çıkardıkları bir çerçeve. Bir ittifak aslında. Benim en önemli gördüğüm nokta ise şu; azami değil asgari bir ortak programda buluşmamız. Hepimiz için doğru ve kabul edilebilir ilkelere ortaklaşmış olmamız önemli diye düşünüyorum. Hâl böyle olunca kimse kimseye kendi devrim anlayışını dayatma ihtiyacı duymuyor.

“Gezi Direnişi, bize halkın yan yana gelmesinin ve ortak hedefler etrafında birleşmesinin imkânsız olmadığını gösterdi.”

Can Atalay: BHH sonuç olarak Gezi Direnişi'nin tümünün temsilcisi olduğu iddiasında değil. Ama

bu direnişle, en görmeyen gözlerin bile görebileceği şekilde, ortaya çıkan kitle dinamiğinin, yurttaş tepkisinin, yurttaş dinamiğinin yurttaş direnişinin siyasetini kurmaya aday. Bu siyaseti kurabilirse Türkiye'de yeni bir kurucu iradeyi oluşturmak açısından önemli bir katkı sağlayabilir.

Karşımızdaki görev solun yan yana gelebilmesinin ötesinde bir görev. Bu, 1960'lardan belki de 1920'lerden bu yana ilk defa bu kadar yaygın olarak, eşitlik ve özgürlük mücadelesini, sınıfsız sömürsüz bir dünya davamızı toplumun tüm gözeneklerine naksetme görevidir. Solun mevcut hâlinin buna ilişkin bir arayışa girmesi kıymetlidir fakat tek başına yetmez.

“Gezi Direnişi, sosyalizm davasını, eşitlik ve özgürlük davasını bugünün güncelliğinde yeniden en baştan ayaklarının üstüne dikme iradesi, memlekette bir kenar süsü olmayı kabul etmeme iradesidir.”

Gezi sonrasında ortaya çıkan ihtiyaçlar bütünü, kanımca solun tarihsel bir döneminin kapanmasına işaret etmektedir. Bunun yanı sıra sosyalizm davasını, eşit-

lik ve özgürlük davasını bugünün güncelliğinde yeniden en baştan ayaklarının üstüne dikme iradesi, memlekette bir kenar süsü olmayı kabul etmeme iradesidir. Emeğiyle geçinen yurttaşların taleplerinin kenarda köşede değil, memleketin gündeminin tam ortasında, gündemi belirleyen bir iddiayla söylenmesi iradesidir.

Murat Nergiz: Türkiye'de toplum olarak umut ve umutsuzluğun bir arada yaşandığı özel bir tarihsel kesitten geçiyoruz. Umutsuzluk yaygın çünkü 13 yıldır başımıza musallat olmuş vurguncu, yağmacı ve gerici bir iktidarla boğuşuyoruz. 13 yıl hiç az zaman değil. Tabii şu da var ki, AKP tarihimizdeki ilk vurguncu veya gerici parti değil. Ancak icraatlarıyla kendinden öncekilerin pabucunu dama attığı kesin. Bu yönüyle toplumun önemli bir bölümünde 'galiba kurtulamayacağız' endişesi ve 'böyle geldi madem böyle de gider' kaderciliği yaygın. Diğer yandan da işçiler, emekçiler, gençler, kadınlar, doğaseverler, toplumun bütün ezilen ve dışlanan kesimi hareket hâlinde, bir bakıyorsunuz Emek Sineması için akla hayale gelmez bir dinamizm ortaya konuyor, işçi sınıfı zaten yıllardır mevzilerini korumak için direnişte, şu an semtlerimizdeki parklar bile birer mücadele adacığın dönüşüyor, görüyoruz. Yakın dönemde olmadığı kadar müthiş bir dinamizm var, bu da umutsuzluk karşısında umudu besliyor.

“AKP'nin yolsuzlukları ortaya döküldükçe arsızlığı artıyor, gericiliği gün yüzüne çıktıkça despotizmi artıyor. Böyle bir ortamda umudu temsil etmenin ve onu büyütmenin tek yolu var: O da ayağa kalkmak. BHH toplumun çok geniş bir kesimine 'haydi ayağa' diyor.”

Fakat mesele şu ki artık kimse tek başına ufak kazanımlarla veya alan savunmalarıyla yetinemez. Çünkü AKP ve onun etkilerinde toplanmış olan güçler de boş durmuyor-

lar, yolsuzlukları ortaya döküldükçe arsızlıkları artıyor, gericilikleri gün yüzüne çıktıkça despotizmleri artıyor. Böyle bir ortamda umudu temsil etmenin ve onu büyütmenin tek yolu var: O da ayağa kalkmak. BHH toplumun çok geniş bir kesimine 'haydi ayağa' diyor. Bunu yaparken de solun uzun zamandan beri hiç olmadığı kadar bu dönemde toplumsallaşma fırsatı yakaladığının farkında olarak yapıyor. İşte birleşik mücadele bu farkındalığın sonucu. BHH de bu mücadele biçiminin adı.

yenidünya: BHH'nin bu süreci göğüsleme iddiası taşıyan çevrelerden farkı sizce ne? Diğerlerinin yapamadığı ya da yapmadığı neyi yapacak?

Burak Yücel: BHH, çerçevesi çok net olarak çizilmiş birtakım ilkeler etrafında bir araya gelen bir mücadele dinamiği. Dolayısıyla hiç kimse ya da çevre ile rekabet etmek ya da diğer dostlarının eksiklikleri üzerinden kendini tariflemek gibi bir kaygısı yok. Bunu samimiyetle ifade etmek isterim. BHH elbette ki bir boşluğu doldurmak üzere kuruldu. Dolayısıyla BHH'nin ortaya çıkışı eleştirel bir duruştur aynı zamanda.

“Haziran Hareketi ülkede yaşanan gelişmelere hem sınıfsal bir nitelikle müdahale etmeyi, hem de gündemlerin peşinden sürüklenmeden kendi gündemlerini yaratmayı hedefliyor.”

BHH'nin ülke siyasetinde sol güçlerin yaşama geçiremediğini düşündüğü birçok mesele var. En önemlisi de bu meselelere sınıfsal perspektiften bir müdahalenin olmayışı. Haziran Hareketi ülkede yaşanan gelişmelere hem sınıfsal bir nitelikle müdahale etmeyi, hem de gündemlerin peşinden sürüklenmeden kendi gündemlerini yaratmayı hedefliyor. Bunu yaparken hiçbir toplum kesiminin sorununu bir diğerinin karşısına çıkarmadan yapmayı hedefleyeceğiz. Kısacası, Fatsa'da madene karşı direnen köylü ile iş yaşamında ölümle karşı karşıya bırakılan işçiyi, sokak ortasında şiddete maruz kalan kadın ile devlet terörünü her an yaşayan Kürdü aynı mücadele zemininde buluşturmaya çalışacağız. Öyle zannediyoruz ki bugün Türkiye'de yapılamayan şey bu. BHH bunu başarmaya çalışacak.

“Karşımıza koyduğumuz görev AKP'nin alaşağı edilmesi ve bu topraklarda yeni bir kurucu iradenin oluşturulması. Bunun altından sol içi bir yan yana gelişle kalkabiliriz ancak.”

Can Atalay: BHH en basitinden, insanların en başından bir hiyerarşi tanımlamadan katılabilecekleri bir süreç tarif etme niyetini beyan etti en azından. Gezi döneminde ortaya çıkan ve yüksek siyaset sahnesinde temsil edilmesi zorunluluk olan yurttaş tepkisinin, yurttaş direnişinin iradesinin temsil edilmesini teker teker örgütlerin gösteremeyeceğini, bunun çok daha ötesinde bir müdahalede bulunulması gerektiğini açıkça ilan etti. Bence bu bile önemlidir.

Diğerlerinden farklı ne yapabilir konusunda söz söylemeyi tercih etmemek lazım. Ne kadar yapabilirsek dışarıdakiler takdir etsin. Şu an dışımızda kalmayı tercih eden arkadaşlarımız ile farklarımız değil, ortaklıklarımızı vurgulamayı tercih ederim ben bu dönemde. Onları da bu çalışmaya ya da bu çalışmanın bir sonraki aşamasına katma konusunda kararlı olmak, çağrıcı olmaya devam etmek zorundayız. Karşımıza koyduğumuz görev AKP'nin alaşağı edilmesi ve bu topraklarda yeni bir kurucu iradenin oluşturulması görevi, çok büyük bir iddia. Bu iddianın altından böylesi bir kapsayıcılıkla, sol içi bir yan yana gelişle kalkabiliriz ancak.

Murat Nergiz: BHH doğrudan Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi pratiğinden doğmuş bir hareket, elbette amacı Gezi'yi birebir tekrar etmek değil. Ancak orada

ortaya konmuş olan direniş pratiğini, yaratıcılığı, dayanışmayı hayata taşımaya ve biraz da Gezi'de başlanmış ama bitmemiş işi bitirmeye çağırıyor. Zaten Gezi'de de en çok atılan slogan “Bu daha başlangıç mücadeleye devam”dı. Bu yönüyle BHH kendi kulvarını kendi yaratmak zorunda olan bir hareket, siyasi gündemlere ilişkin çok esaslı durumu ve değerlendirmeleri var ama bir siyasi parti değil, bir mücadele örgütü, bu yönüyle de en büyük farkı durumu ve örgütlenme tarzı.

Mesela BHH yerelleri esas alıyor. Şu kısa sürede yüz ellinin üstünde yerelde halk forumları yapıldı. Meclisler kuruldu. Türkiye Meclisi'nde dileyen tüm delegeler aday oldu ve tüm adaylar hiçbir seçime gerek duyulmadan yürütme kurulu üyesi olabildi. Müthiş bir özgüvendir bu. Türkiye'de bunun başarılacağı başka bir ortak mücadele zemini var mı? Bir tek bu bile BHH'nin özgünlüğünü ve inancını göstermesi açısından önemlidir diye düşünüyorum.

“BHH, Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nde ortaya konmuş olan direniş pratiğini, yaratıcılığı, dayanışmayı hayata taşımaya ve biraz da Gezi'de başlanmış ama bitmemiş işi bitirmeye çağırıyor.”

yenidünya: BHH gericiliği ve faşizmi durdurmak için nasıl bir yol izlemeyi öneriyor?

Burak Yücel: BHH, “Gericiliği ve Faşizmi Durduracağız!” şiarıyla yola çıktı. Peki nasıl durduracağız gericiliği ve faşizmi? Elbette düze-

nin çizdiği sınırları değil, halkın meşruluğunu ölçü alan bir duruşu benimseyerek. Gericiliğin dayatmalarını değil, devrimciliğimizin gereklerini yerine getirerek. Faşizmin önümüze koyduğu ve her an kendisinin de çiğnediği 'yasa'ları tanıyarak değil, tarihin çöplüğüne atarak. Halkın gerçek gündemleri etrafında halkla beraber örgütlenerek. En önemlisi de sadece eleştirerek değil, alternatifi yaratarak...

Can Atalay: BHH, her şeyden öte siyasetin sorunlarının siyaset sahnesinde çözüleceğini net olarak ortaya koymalı ve bu sorunları çözmeye aday olmalıdır. Bir de en az bunun kadar önemlisi, yurttaşlıktan kaynaklı tüm hakları tasfiye eden neoliberal, otoriter, İslamcı AKP tek parti devletinin karşısına yurttaş taleplerinin örgütlenmesinin parçası olarak çıkmalıdır. Bu da laiklik mücadelesiyle sınıf davasının birbirinden ayrılmaz parçalar olduğunu bilerek, bilmekten de öte eyleyerek mümkündür.

Murat Nergiz: BHH'nin gücü mesajının sadeliği. Hareketin ilk sözü 'Ayaktayız' oldu. Tek kelime belki ama çok şey anlatıyor. Evinde, işyerinde veya bürosunda oturan değil, sokakta mücadele eden olmak lazım, gericiliğin ve faşizmin iktidar eliyle bu kadar rahat örgütlenemediği bir yerde kaçak güreşerek mücadele olmaz. Topluma açık net bir seçenek yaratmak lazım. O sebeple de Hareket ilk çıkış eylemi olarak eğitim boykotunu önüne koydu mesela. Çünkü gericilik en fazla eğitim politikalarıyla saldırıyor. En apolitik kesimler bile bu saldırıdan nasibini alıyor. Böylece boykot diyerek aslında “artık taraf olmaktan başka seçenek yok” lafını sözle değil, pratik eylemle anlatmayı önüne koyuyor.

“Bu ülkedeki rejimi faşizm olarak tanımlayan bir yoldaşınız olarak faşizmin de, onun bugünkü siyasal temsilcisi olan AKP’nin de sandıkla ya da seçimle yıkılabileceğini düşünmüyorum.”

yenidünya: Seçimlerle ilgili olarak BHH nasıl bir yol izlemeli?

Burak Yücel: Öncelikle söylemeliyim ki, BHH bir seçim ittifakı ya da bu amaçla bir araya gelmiş bir toplum değil. Bu, elbette ki BHH’nin seçimlere dair bir fikri/duruşu olmayacağı anlamına gelmiyor. Hatta, “Biz asla seçime girmeyiz” anlamına da gelmiyor. Fakat, daha bugünden seçimlerin diğer bütün gündemlerin önüne çıkarılarak tartışılmasını/tartıştırılmasını doğru bulmuyorum. Bunun mücadeleye bakışla yakından ilgisinin olduğunu düşünüyorum. Bu ülkedeki rejimi faşizm olarak tanımlayan bir yoldaşınız olarak faşizmin de, onun bugünkü siyasal temsilcisi olan AKP’nin de sandıkla ya da seçimle yıkılabileceğini düşünmüyorum. AKP’nin tüm halka uyguladığı saldırının bütünsel boyutları ve emperyalizmle girdiği ilişkilerin kapsamı göz önüne alındığında, bu saldırıların ancak, hepimizin referans aldığı “Gezi Direnişi”nin araç ve yöntemlerinin daha örgütlü/kalıcı hâle getirilmesiyle durdurulabileceğine inanıyorum. BHH benim fikrimce tam da budur. Gezi Direnişi’nden çıkardığımız dersler ışığında imkânlarımızı daha örgütlü ve kalıcı hâle getirmektir. Bu anlamda, sandığa/seçime adeta büyütle bakıp, seçim olgusunun kendisini gereğinden fazla anlamlandırmak bence BHH’nin yöntemi değildir. Mücadelede başarının ön

koşulu sokaktaki örgütlülük düzeyinin yükseltilmesidir. Yüzbin insan sandıkta pek bir şey ifade etmezken sokakta tahmin edilenin ötesinde bir etki gücü olabilir. Bu anlamda BHH’nin önceliği –henüz yeni bir oluşum olduğunu da unutmadan- sokaklardaki varlığını inşa etmektir. Uzatmadan söylersem, “Hırsıza, Katile, İşbirlikçiye Oy Yok, Haziran Meclisleri’nde Birleşelim!” şiarının, çürümüş düzenin karşısında alternatifini de göstermesi açısından anlamlı olduğunu düşünüyorum.

“BHH seçimlere ilişkin öncelikle birlikte bir tutum almayı karar altına almalıdır. Bu ilke kararı alındıktan sonra diğer her şey ayrıntıdır.”

Can Atalay: BHH seçimlere ilişkin öncelikle birlikte bir tutum almayı karar altına almalıdır. Bu ilke kararı alındıktan sonra diğer her şey ayrıntıdır.

Kişisel fikrimi soracak olursanız ben önümüzdeki seçimlerde boykot tavrının ya da sandığa gitmeme tavrının en tercih edilmemesi gereken yol olduğuna eminim. Milyonlarca insan, emekçi kitlelerin ezici çoğunluğu sandığı önemsemektedir. Bizim bütün çağrılarımıza karşın hâlâ kendi kurtuluşunun ifadesinin sandıktan geçtiğini düşünmektedir.

Bu noktada durmalı ve kendimize de, dosta da, düşmana da şunu tekrar tekrar anımsatmalıyız. Eşitlik ve özgürlük mücadelesi ve bunun da ötesinde Gezi Direnişi’nin çizgisi, temsili demokrasi mekanizmalarına sığdırılmaz. Kim ki bu yurttaş hareketini, Gezi Direnişi’nin çizgisini temsili de-

mokrazi mekanizmalarına sığdırmaya çalışır, bunun altında kalır. Daha da ötesi kimse Gezi Direnişi’nin temsili demokrasi mekanizmaları içinde temsilcisi olduğunu iddia edemez. Bu da yanlıştır ve onlar da bunun altında kalırlar.

Fakat temsili demokrasi mekanizmalarının sınırlarını bilmek, mücadeleyi bu sınırlara hapsedmemeye iradesi bir şeydir; temsili demokrasi mekanizmalarında yansıma bulmamak başka bir şeydir. AKP’nin kendi siyasetinin meşruluğu için öne sürdüğü biricik dayanağı onun elinden almanın hareketin en önemli ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Buna bir cevap üretmemiz gerekir. Dolayısıyla seçimler konusunda açık net bir tutum almak ve insanları bu tutum doğrultusunda oy vermeye çağırarak zorundayız.

“Türkiye’de seçim sandığı tarihinin en itibarsızlaştırılmış dönemini yaşıyor. Bunu da AKP başardı.”

Murat Nergiz: BHH’de siyasi özneler, partiler var. En örgütsüz bireyin bile bir siyasi tercihi veya duruşu muhakkak vardır. Dolayısıyla hareket içindeki her bir öznenin de seçimlere ilişkin tavrı ve değerlendirmesi olabilir ve olacaktır. Ancak şurası kesin ki hareket bir seçim ittifakı değil. Dolayısıyla seçimler de en büyük önceliği olmayacaktır kanısındayım.

2015 Türkiye’sinde Haziran Hareketi isimli bir hareket var olabildiyse biz umudu bugün öncelikle sandıkta değil, sokakta aramalıyız demektir. Kısaca kendi göbek bağımızı kendimiz kesmeyi göze almalıyız.”

Türkiye’de seçim sandığı tarihinin en itibarsızlaştırılmış dönemini yaşıyor. Bunu da AKP başardı. AKP’nin elindeki büyük devlet ve bürokrasi gücüyle sandıkta bir yolunu bulacağı fikri hâkim. Son iki seçime bakalım. Sandıktan umut mu çıktı umutsuzluk mu, hangisini büyüttü? Bu sözüm seçimin tamamıyla seçenek dışı kaldığı ya da hiçbir önemi olmadığı olarak anlaşılmasın ancak 2015 Türkiye’sinde Haziran Hareketi isimli bir hareket var olabildiyse biz umudu bugün öncelikle sandıkta değil, sokakta aramalıyız demektir. Şuna inanıyorum ki sandıktan hangi sonuç çıkarsa çıksın hareketin

önemi seçim sonrası süreçte katlanarak artacaktır. Çünkü şu andaki alternatifler arasında ne yazık ki ne “Gezi ruhunu”, ne de Gezi taleplerini karşılamaya aday bir seçenek görünmüyor. Kısaca kendi göbek bağımızı kendimiz kesmeyi göze almalıyız.

“Bugün laiklik mücadelesi emeğiyle geçinen yurttaşların omuzlarına binmiştir. Bu yük emeğiyle geçinen yurttaşların, solun omuzundadır. Uyarı boykotunu da bu ciddiyetle ele almak lazım.”

yenidünya: BHH’nin laik ve bilimsel eğitim talebiyle yaptığı boykot çağrısı var. Alevi örgütlerinin de benzer bir çağrısı var. Nasıl bir süreç örmeyi planlıyor BHH?

Can Atalay: BHH açısından bu bir uyarı boykotudur. AKP hükümetinin dinselleştirerek piyasalaştırdığı, piyasalaştırarak dinselleştirdiği eğitim sistemine ilişkin bu yıkıma son vermesini ve yurttaşların eğitim hakkıyla ilgili kazanımlarını iade etmesini istiyoruz. Daha da ötesi eşit parasız bilimsel laik eğitim hakkını tanımasını ve gerçekleştirmesini istiyoruz. Eğer bu uyarı boykotundan gerekli dersi almazlarsa daha sonuç alıcı boykotlar ve eylemler yapacağımızı beyan ediyoruz.

Alevi örgütlerinin tutumu bunun içerisinde önemlidir fakat bu Alevi meselesi değildir tek başına. Bu eylemler emeğiyle geçinen tüm yurttaşların mücadele etmesinin önünü açan, kurtuluşun bu dünyada mümkün olduğuna inanan, eski hâliyle değil ama bizim kazanmak istediğimiz hâliyle laikliğin ne kadar önemli olduğunu ortaya koyan bir süreç olacaktır. Laiklik mücadelesinin bir parçası olacaktır.

Lafı hiç dolandırmadan söylemek gerekir, laiklik mücadelesi bu ülkede laikliğin bezirganlığını yapanların vazgeçmesiyle ortadan kalkacak bir mücadele değildir. Laiklik diye diye kendisini meşru kılmaya çalışan eski egemen blok şu an laiklikten bahsetmiyor diye emekçiler laikliğin kendileri için bir zorunluluk olduğunu, kazanılması gereken bir başlık olduğunu görmezden gelemez. Bugün laiklik mücadelesi emeğiyle geçinen yurttaşların omuzlarına binmiştir. Bu yük emeğiyle geçinen yurttaşların, solun omuzundadır. Uyarı boykotunu da bu ciddiyetle ele almak lazım.

söyleşi: pınar altuntaş

AKP'nin bereketli davası

Hrant, 8 yıl oldu kardeşim! Hrant Dink öldürüldüğünde hemen oracıkta kaldırımda yatan bedeninin başında haykırıldı ilk defa o slogan: "Hepimiz Hrant'ız, Hepimiz Ermeniyiz!" Cenazesinin kalktığı gün ise milyonların ağzındaydı. 8 yıl oldu katledileli.

Karanlık ile yüzleşme

O zamandan beri katillerinin hesap vermesi için mücadele yürütülüyor. Evet, önümüze üç beş kişi attılar. "İşte katiller bunlar" dediler. Birisi çocuk yaştaydı. Rakel Dink katillerin ortaya çıkarılması için yürütülecek mücadelenin programını açıklamıştı cenaze günü yaptığı konuşmasında: "Bir bebekten katil yaratan karanlığı sorgulamadan hiçbir şey yapılmaz kardeşlerim" diyerek.

İktidar oyunu

Hrant Dink öldürülmeden önce dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler tarafından görüşmeye çağrılmıştı. Bu görüşmede valinin yanında iki MİT'çi Dink'i tehdit etmişti. Dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah da Hrant'a dönük saldırı planlarından haberdardı. Ama Hrant öldürüldükten sonra cinayeti "ulusalcılar" işledi diye bir şey atılmış ve fatura Ergenekonculara çıkarılmıştı. Zaten Cerrah da "Milliyetçi duyguların tesiriyle işlenmiş bir cinayet" diyerek konuya açıklık getirmişti. AKP davayı kendi iktidar hesaplaşmasının bir parçası hâline döndürmeye çalışmış, demokrat pozları takınarak "statüko" ile, milliyetçilik ile hesaplaşma masalları tutturmuştu. Ne yazık ki Hrant'a sahip çıkan bazı çevreler de bu rolü üstü örtülü ya da açık desteklemişlerdi. Oysa Hrant Muammer Güler'in yanında iki MİT'çi tarafından tehdit edilmişti.

Hrant'ın davası bitti. Skandal bir yargılama sonucu rezalet bir karar verildi. Kimse tatmin olmadı. "Biz bitti demeden bu dava bitmez" dedik bu sefer hep bir ağızdan.

İktidar oyununda ikinci perde

Şimdilerde dava tekrar görülüyor. Bu sefer cemaatle arası açılan AKP aynı dava üzerinden Fethullahçıları hedef gösteriyor. Meğer paralel yapıymış cinayetin sorumlusu. Hatta orduya kumpas kurarak Ergenekon, Balyoz ve Casusluk davalarını hep bu paralelciler yapmış. Bu sefer cinayeti planlayan ve tetiği çekenlerin bir üstüne uzanmak zorunda kaldılar. Katillere emri verenler de sanık sandalyesine konulabiliyor.

AKP yine iktidar hesaplaşmasının bir parçası hâline çevirmeye çalışıyor davayı. Geçen sefer olduğu gibi davaya sahip çıkan kesimler arasında AKP'yi üstü örtülü ya da açık destekleyenler var. Oysa "paralelciler" tarafından yolsuzluk ve rüşvete bulaştığı ortaya çıkarılıp istifa etmek zorunda kalan eski İçişleri Bakanı ve dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler'in yanında tehdit edilmişti, kardeşimiz Hrant.

AKP bu davayı evirip çevirip kendine göre kullanmaya çalışıyor. Belki bir süre daha bu oyunu sürdürebilir. Ama Hrant'ın kardeşlerinin "Bir bebekten katil yaratan karanlığı" yıkması çok uzak görünmüyor artık. Ve yine hatırlatalım halk "bu dava bitmiştir" demeden bu dava bitmez.

Kentler direnmekte haklıdır

ahmet tuncay karaçorlu

Bu direnişlerin siperlerini ise, yine ortak mücadele ve dayanışma örgütlenmeleri örecektir.

Ülkemizde, inşaat tekellerinin, kırsal alanlarımıza yönelik yanlış ve haksız girişimlerinin, son günlerde yoğunlaşan bir başka hamlesi de, kentsel alanlarımızda yer alan ve toplumun ortak kullanımında olan, kamu alanlarımızdır. Gerek İstanbul'da, gerek İzmir'de gerekse ülkemizin diğer kentlerindeki bu alanlar, kentin kullanım geleneği olan alanlardır. Kentlerin merkezlerinde yer alırlar ve çoğunlukla da tarihsel miras özelliği taşırlar. Geleneksel okul alanlarımızdan geleneksel spor sahalarımız ve hastane alanlarımıza dayatılan yapılaşma girişimleri ise, kırsal alanlarımızdaki gibi, inşaat tekellerinin çıkarlarını temel alan tehlikeli girişimlerdir. Kentsel alanlardaki bu girişimler ise, yeni değildir.

Kentlerimizin ortak kullanım alanlarına ilişkin -bir anlamda kent toprağının özelleştirilmesi de olan- böylesi benzer uygulamalar, 1940'lı yıllarda başlamış, 1960'lı yıllarda yoğunlaşmış, son yıllarda ise ölçsüz bir yaygınlığa ulaşmıştır. Özellikle 1960'lı yıllarda bu girişimlerin dönem savunucuları, bugün olduğu gibi daha o dönemde, mücadele eden bilim ve meslek odaları çevrelerinin uyarı ve önerilerini, topluma yanlış yansıtılmışlardı. Ülkemizin bugünlerini de öngören, toplumu ve bilimi temel alan önemli çabaları, engellemeye çalışmışlardır. Bilimin ve meslek odalarının haklılığı, İzmir'de onlarca kent parkının, daha sonradan özelleştirilecek olan "tansaş" isimli belediye alışveriş merkezlerine çevrilmesi ve Ankara'da "Atatürk Orman Çiftliği" örneğinde olduğu gibi toplumsal kullanım özelliklerinin yok edilmesiyle bir kez daha ortaya çıkmıştır.

Ülkemizin tüm kentlerinde, yukarıda paylaştığımız özelliklerdeki kamusal alanlarımızı aynı tehlike beklemektedir. Tüm kentlerimizi bu değerlerimizden yoksun bırakacak, kimliksizleştirecek sürecin son aşaması olan bu girişimlerin temelinde, ülkemizin tüm ortak kullanım alanlarını bir arsaya çevirerek kentsel dönüşüm yasası ve bu yasaya kuvvet veren diğer yasalar aracılığıyla toplumu bu alanlardan uzaklaştırıp, inşaat tekellerine korkunç çıkarlar sağlayarak, sınırlı kesimlere alışveriş ve eğlence alanları yaratacak bir kapitalist süreci tamamlamak yatmaktadır.

Küresel sermayenin, 1940'lı yıllarda başlayan bağımlı ve zayıf bir kapitalistleştirme sürecinin dayattığı bu süreç, ülkemiz topraklarını bir yaşam alanı olmaktan çıkarıp, vahşice kullanılan bir arsaya dönüştürme girişimlerinin

son aşamasıdır. Kırsal alanlardaki; termik santraller, hidroelektrik santralleri, otoyollar, taş ocakları, maden sahaları uygulamalarında gördüğümüz bilim dışı ve ölçsüz uygulamalar, kentsel alanda; toki uygulamaları, alışveriş merkezleri, kent içi otoyollar, yüksek ve yoğun yapılaşmalar olarak karşımıza çıkmaktadır.

Kentlerimizin kimliklerini ortadan kaldıran ortak kullanım alanlarından yoksunlaştıran bu uygulamaların en yeni örnekleri; İzmir'de, Alsancak, Göztepe, Karşıyaka geleneksel spor sahalarının rant için alışveriş merkezlerine çevrilmesidir. Bunlardan geleneksel Alsancak Stadı, 1800'lü yılların sonuna doğru kurulan bir Rum takımının sahası olarak kullanılmış, ardından bir Türk takımı olan Altay'ın sahası olarak kullanılmış ve hâlâ da kullanılmakta olan, bir dönemin eseri olarak, cumhuriyet mimarisinin izlerini taşıyan önemli bir tarihsel mirasımızdır.

Hemen yanı başında yer alan ve bir başka yanlış ve haksız uygulamanın hışmına uğrayan, bilinen yedi bin yıllık tarihiyle İzmir'in, tek güzel sanatlar fakültesinin hala kullanımında olan bir başka kültürel mirasımız geçtiğimiz günlerde oldu bittiye getirilerek yıkılmış, yerine yüksek katlı bir yapı yapılmak üzere boş bir arsaya çevrilmiştir.

"Liman arkası" olarak anılan bu bölgede, Alsancak Stadı ve Güzel Sanatlar Fakültesi'nin yanı sıra, seksene yakın eski endüstri mimarisi tarihi yapılar, Alsancak Garı'nın tarihi ek yapıları ve Roman yurttaşların yaşadığı bölge olan Ege Mahallesi de aynı tehlikeyi taşımaktadır. Bu tarihi bölge aynı zamanda gelecekte, İzmir'in sosyal ve kültürel faaliyetlerinin bu yapılar içerisinde yer alacağı önemli bir bölge olarak, şehrin gelecek imar düzeni de tasarlanmaktadır. Bu özelliğiyle bu bölge "Tarihi Hava Gazi" sanat merkezleriyle İzmirliğin yanı sıra yerli ve yabancı konuklarının da yer alacağı Alsancak'tan Kültürpark'a oradan da Basmane'ye ve Kemeraltı'na uzanan eşsiz bir yaşam alanı olarak öngörülmektedir. Özellikleri farklı olsa da Diyarbakır Hevsel Bahçeleri'nde, İstanbul Yedikule Bostanları'nda aynı korkunç rant girişimlerinin sürdürüldüğü bu bölgeler ve birçok böylesi kent bölgeleri haklı direnişleri de görmektedir. Ve elbette yine kırsal alanlarımızda olduğu gibi kentsel alanlarımızda olduğu gibi direnişler ortak mücadele ve dayanışmanın diğer siperleri olmakta ve bu kırsal ve kentsel direniş siperlerinin gelecekteki birlikteliği ülkemizin yarınlarını da örmektedir.

Bu nedenle; kırsalımız ve kentlerimiz direnmekte haklıdır!

Sağlık bakanından “makbul kadın” açıklaması

Sağlık Bakanı Müezzinoğlu 1 Ocak 2015'te yeni yılın ilk doğan çocuğunu ziyaret ettiği sırada yaptığı açıklamalarla gündeme geldi. Müezzinoğlu öncelikle üçüncü kez çocuk sahibi olan aileyi “söz dinleyenlerden” olarak niteledi. Sonrasında yaptığı açıklamada aile içinde kadının rolüyle ilgili olarak “Annelerin, annelik kariyerinin dışında bir başka kariyeri merkeze almamaları gerekir” dedi. Müezzinoğlu sözlerine şunları da ekledi:

“Annelik asla vazgeçilmeyecek, insanlığın varoluşundan sonuna kadar var olacak bir kariyerdir. Annelik tartışılmaz bir kariyerdir. Erkeklerin sahip olamayacağı bir kariyerdir. Asla tartışılmaz. Annelik bir kariyerdir ve kutsal bir kariyerdir.”

Sözlerinin tepkiyle karşılanacağını bilen Sağlık Bakanı ön savunma yaparak, “İki gün önce annemden aldığım dersler, bir annenin kariyerinden aldığım derslerdir. Buna şunlar karar versin, bunlar karar versin değil. İnsanlığın ortak değeridir. Anneliği bir kariyer olarak görüyorum. Herkes tartışabilir. Birileri şunu derse ki “bunu siyasetçiler tartışmasın”, bir ülkenin bütün sorunlarını siyasetçiler öncülük yapar ve tartışır. Çünkü o siyasetçiler millet tarafından seçilmişlerdir. Bunu söyleyenler ya demokrasi taraftarı değildir ya da millet taraftarı değildir. Milli iradeye saygı gösteren milletin seçtiklerine de saygı gösterecek.”

Sezaryene de değindi

Çağ dışı fikirlerine karşı çıkacakları millet taraftarı olmamakla, demokrasi taraftarı olmamakla suçlayan bakan hızını alamayarak doğum yöntemlerine de değindi. Müezzinoğlu, normal doğumu, doğal ve tüm kadınların yapabileceği bir beceri olarak tanımlarken özel durumlarda tıbben gerekli ise doktorların bu konuda doğru karar vermeleri gerektiğini de belirtti.

Emzirme konusu da var

Doğum sonrasında bebek sağlığını korumak için emzirmenin öneme değinen sağlık bakanı, anne sütünün aynı anda hem gıda hem ilaç olduğunu vurguladı. Annelerin evlatlarını en az altı ay, en iyisi ise bir yıl emzirmelerini önerdi. Ancak Türkiye’de ne kamuda ne de özel sektörde hiçbir kadının bu kadar uzun bir doğum izni yok. Anlaşılan sağlık bakanının bu konuda önce mesai arkadaşı çalışma bakanını ve kendi partisini ikna etmesi gerekiyor. Bir de çıkarlarını savundukları patronları.

Kadınlar tepkili

Bu karanlık fikirlere başta sosyal medya olmak üzere birçok mecradan tepki yağdı. Birçok kadın örgütü de konuyla ilgili tepkisini sokakta, eylemlerle ve basın açıklamalarıyla gösterdi. Ayrıca KESK de konuyla ilgili bir açıklama yaptı. “Tek Kadınlık Hâli Annelik Değil!” başlığıyla yapılan açıklamada Sağlık Bakanının açıklamalarına ve Başbakan Davutoğlu’nun açık-

ladığı “Ailenin ve Dinamik Nüfus Yapısının Korunması Programı”na değinildi. Açıklamada erkek egemen iktidarın kadını hapsedmeye çalıştığı sınırların açığa çıktığı vurgulandı. “Kadının istihdama katılımını sağlayacak politikalarla ‘fitrat’ımıza eşitsizlik yazmaya çalışmakta ısrar eden bir akılla yapıldığı müddetçe, toplumsal cinsiyet politikasızlığı olarak kalmaya mahkûmdur ve açıktan ifade edildiği biçimiyle kadına annelikten başka bir kariyer yapma olanağı vermez” ifadeleri kullanıldı. KESK, kadınların tepkisini “Biz, KESK’li kadınlar olarak kadını ve kadının istihdamını ilgilendiren konuların aile ve nüfus politikalarıyla birlikte anılmasına, evlenelim ve çocuk

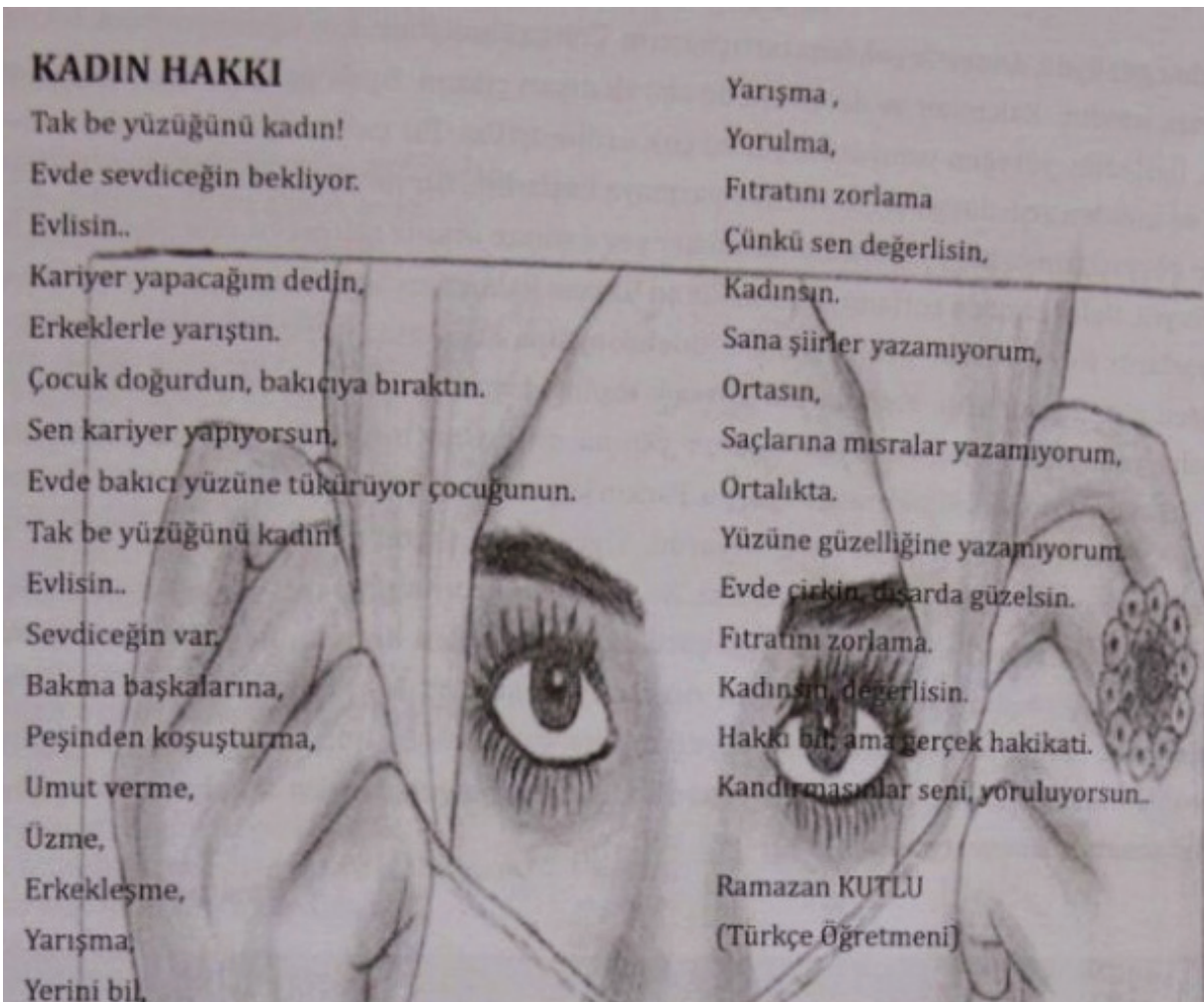
doğuralım diye bize para teklif edenlere itiraz ediyoruz” şeklinde dillendirdi.

Karanlık adamlar

AKP tepeden tırnağa kadını eve hapsedme ve erkeğin emrinde yaşamaya mahkûm etmeye çalışan karanlık adamlar partisi olarak karşımızda. AKP’lilerin kızları şirket yöneticiliğinden cumhurbaşkanı danışmanlığına kadar çeşitli kariyerler yaparken halkın kız çocuklarına “yalnızca annelik yapın o kadar” diyorlar.

Sağlık bakanı belki farkında değil ama bu konuda “siyasete girecek” iddialarıyla gündeme gelen Sümeyye Erdoğan’ın “benim önümü kesmeye çalışıyor” diye hışmına uğrayabilir. Bizden söylemesi.

Kadınlara hakaret içeren cinsiyetçi şiir okul dergisinde

Urfa'nın Siverek ilçesindeki Şehit Öğretmen Metin Gençdal Ortaokulu'nda çalışan Türkçe Öğretmeni Ramazan Kutlu kadınlara hakaret içeren cinsiyetçi şiirini okul dergisinde yayımladı.

"Kadın Hakkı" isimli şiirde şu ifadeler yer alıyor:

Tak yüzüğünü evinde otur

Fitratını zorlama

Kariyer yapacağım dedin

Erkeklerle yarıştin

Bakma başkalarına

Peşinden koşuşturma

Erkekleşme, yarışma

Yerini bil, değerini bil

Hele sen evlisin

Eşini bil, erini bil.

Kadınları aşağılayan ve çalışan kadına hakaretler içeren şiirin okul dergisinde yayınlanmasına karşı Şanlıurfa Eğitim Sen Şubesi, okul dergisinde şiiri yayımlayan Türkçe Öğretmeni Ramazan Kutlu'yu ve idarecileri İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü'ne şikayet etti. Ayrıca Eğitim-Sen olayın takipçisi olduğunu ifade ederek savcılığa da suç duyurusunda bulundu.

Yine bir “Nureddin Yıldız” açıklaması

Sosyal Doku Vakfı Başkanı Nureddin Yıldız'ın katıldığı televizyon programında; “7 yaşında bir kız çocuğu, 25 yaşında erkek çocuğu ile veya 7 yaşında bir erkek çocuğu, 25 yaşında bir kız ile nikâhlanabilir. Nikâhlanmalarında sakınca yoktur. Evlilik için bir yaş söz konusu değildir. 10 yaşında, 7 yaşında, 6 yaşında nikaha engel bir durum yoktur” açıklamalarında bulunarak gerici ve bağnazlık ateşini bir odun daha atarak harladı.

Nureddin Yıldız daha önce de, “Her çalışan kadın, gözü doymamış erkek demektir. Çalışan kadın ya evlenmeyi erteleyerek erkeklerin evlilik sürecini baltalıyor, ya da evli olduğu hâlde çalıştığı için yorgunluğu ve vakit darlığı nedeniyle erkeği ile ilişkisinde kadınlığı arızalıdır. Kadınlığı arızalı olduğu için erkeğin gözü açtır. O evinde erkeğini eksik bırakıyor erkeği de iş yerinde bir başka kadına tasallut oluyor. Böyle fuhuş değil, ama fuhuşa hazırlık yapan sürece destek oluyor. Ayrıca çalışan kadın doğurmayan ya da az doğuran kadın demektir. Yani benim ümmetim zarar gördü” demişti. Nureddin Yıldız'ın bu açıklamalarının ilk değil bundan sonra da son olmayacağı gayet aşikâr.

Nureddin Yıldız'ın vb. yaptığı her açıklama “kadını” ümmetlerinin devamını sağlayacak bir araç olarak gördüklerini, kadınların onlar için başka bir anlam taşımadığını ortaya koyuyor. Onlar kadınları bu durumda tutmak, kadınların bu yaşam tarzının dışına çıkma ihtimalini yok etmek için ellerinden gelen her şeyi yaparak kız çocuklarını 6 yaşından itibaren köleleştirmeye çalışıyorlar.

Baro'dan suç duyurusu

Ankara Barosu Nureddin Yıldız hakkında suç duyurusunda bulunduğunu açıkladı. Baro, İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmek

üzere Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına verdiği dilekçede, küçük yaşta çocukların evlendirilmesinin ve toplumun çocuk istismarına teşvik edilmesinin hukuka aykırı olduğunu belirterek şunları kaydetti: “Fiziksel ve ruhsal gelişimini tamamlayamayan 6 yaşındaki kız çocuklarının evlendirilebileceğine dair açıklamalar, Medeni Kanun'un evlenme ehliyeti ile ilgili emredici hükümlerine ve çocuk haklarını korumaya yönelik düzenlenmiş uluslararası sözleşmelere aykırıdır. Şüpheli, kendince, İslam'da nikaha ilişkin yaptığı bu açıklamalarla suç işlemiştir.”

Bu tür tepkilerin olmasına rağmen sırtını nereye dayadığı çok açık olan Nureddin Yıldız ve nicelerinin her gün biraz daha aymaz açıklamalarda bulunabilmeleri, önümüzdeki dönemlerde kadınlar ve çocuklar açısından zaten zorlu olan koşulların daha da içinden çıkılmaz durumlara yol açacağını göstermektedir.

AKP yeni bir toplum modeli yaratmak istiyor ve yaratmak istediği bu toplum modelinde kadınlara ve çocuklara daha fazla istismar daha fazla taciz ve tecavüz düşüyor. Kadın düşmanı bu söylemler çocuk istismarını ve tecavüzlerini meşrulaştırmakta ve yaygınlaştırmaktadır. Kadınlar olarak, mücadelemizi sürdürmeli her türlü kadın düşmanı söylemlere karşı bu kişileri yargı önünde mahkûm etmeliyiz.

Trans cinayetleri her geçen gün artıyor

24 yaşındaki Eylül Cansın adlı trans kadın 4 Ocak 2015'te Boğaziçi Köprüsü'nden atlayarak yaşamına son verdi.

Cansın atlamadan önce de bir video çekti.

Video kaydında, trans kadın olduğu için kendisine iş verilmediğini, bu yüzden toplum tarafından sürekli dışlandığını ve son zamanlarda yaşadığı olumsuzluklar nedeniyle yaşamak istemediğini ifade etti.

Ayrıca Cansın, yaşamda çok zorlandığını fakat direndiğini, ama artık yapamadığını belirterek şunları da söyledi: “Ben 1992 doğumluyum. Şu an 24 yaşında olmam lazım ve 24 yaşımı sonlandırıyorum. Herkesi öpüyorum. Yapamadım. Yapamadım çünkü insanlar bana izin vermedi. Çalışamadım, bir şeyler yapmak istedim, yapamadım... Anladınız mı? Bana çok engel oldular, beni çok mağdur ettiler. Herkesi Allah ile baş başa bırakıyorum ve şu an Boğaz Köprüsü'ne doğru gidiyorum. Hepinizi öpüyorum, Allah'a emanet olun.”

Eylül Cansın 5 Ocak'ta Cemevi'nde yapılan cenaze töreninin ardından, Feriköy Mezarlığı'nda defnedildi.

Hindistan'da toplu tecavüz

Hindistan'ın güneyindeki Kalküta şehrinde öğrenci olarak bulunan bir kadın kaçırılarak, bir ay boyunca çok sayıda erkeğin tecavüzüne maruz kaldı.

23 Kasım'dan bu yana toplu tecavüze uğrayan kadın, Aralık ayının sonlarına doğru kaçarak Varanasi şehrine gitmeyi başardı. Yaşadığı işkenceler nedeniyle, 26 Aralık'ta Japon Konsolosluğu üzerinden şikâyette bulundu.

Hindistan'da yaşanan toplu tecavüzlere tepkiler büyüyor

Hindistan toplu tecavüzlerin sıklıkla yaşandığı ülkelerden biri olması nedeniyle dikkat çekiyor.

İki yıl önce bir öğrenci otobüste toplu tecavüze maruz kalmış ve başta Hindistan'daki kadın örgütlerinin düzenlediği

eylemler olmak üzere, uluslararası kamuoyu da toplu tecavüze büyük tepki göstermişti.

Yine Hindistan'da 2013 yılında İsviçreli bir bisikletçi ile 2014 yılında Danimarkalı bir turiste de tecavüz edilmişti.

Yaşanan bu tecavüz olayları üzerine Hindistan'da tecavüzle ilgili yasalar da çıkarılmıştı. Konuyla ilgilenen gazeteciler ise, bu yasaların yeterince caydırıcı olmadığını ifade ediyorlar.

Ayrıca, Hindistan'daki tecavüz ve cinsel istismar olayları, ülke çapında ve uluslararası alanda da sert tepkilere neden oluyor. Hindistan'daki kadın örgütleri ise, olaylara ilişkin sık sık eylemler gerçekleştirerek tepkilerini sokaklarda göstermeye devam ediyorlar.

Şimdi tamam oldu

Sapır sapır dökülen eğitim sistemiyle ilgili konuşulacak onlarca konu varken gündeme Tayyip Erdoğan'ın müdahalesiyle "külliye" tartışması girdi. Tayyip üniversite kampüslerine "külliye" demeyi öneriyor.

7 Ocak'ta Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Esenboğa Kampüsü'nün temel atma törenine katılan Erdoğan, açılış konuşması sırasında Milli Eğitim Bakanı Nabi Avcı ile "kampüs" kelimesiyle ilgili bir müzakerede bulduklarını belirterek "Acaba bu isim böyle mi olsa, yoksa bu ismi mahalle mi koysak... Sonra benim aklıma tarihimize gitmek, dönmek geldi. Herhâlde buna 'külliye' daha güzel olur dedim. Bu yeni dönemde bir ilk olur, dolayısıyla Esenboğa Kampüsü yerine Esenboğa Külliyesi Temel Atma Töreni çok daha isabetli olur diye düşünüyorum" dedi.

Hadi o Tayyip, ya alkışlayanlar

Meseleyi ele alış biçimindeki ciddiyetsizlik bir tarafa, Erdoğan'ın konuşmasının salonda alkışlarla karşılık bulması da dikkat çekti. En saçma önerilerin bile alkışlarla karşılanabiliyor oluşu karşısında akıllara ister istemez Almanya'da Hitler faşizmine karşı Alman üniversitelerinin tutumlarını getirdi. Orada da üniversiteler bir süre sonra faşizmin toplumsal olarak yaygınlaştırılmasının önemli araçları hâline dönmüştü. O dönem faşizme karşı çıkmayan akademisyenler hem kendi çocuk ve torunlarına, hem de Almanya halkına bir utanç mirası bırakmaktan başka bir şey yapamamıştı.

O toplantıdan sonra hızını alamayan Tayyip, çok değil yaklaşık bir hafta sonra yani 15

Ocak'ta kaçak saraya topladığı akademisyen ve yazarlara verdiği yemekte kaçak sarayın adını da "Cumhurbaşkanlığı Külliyesi" yapmak istediğini açıkladı.

TÜMLİGD'li öğrenciler
yolumuz işçi sınıfının yoludur!

Gençliğin sorunları perdeleniyor

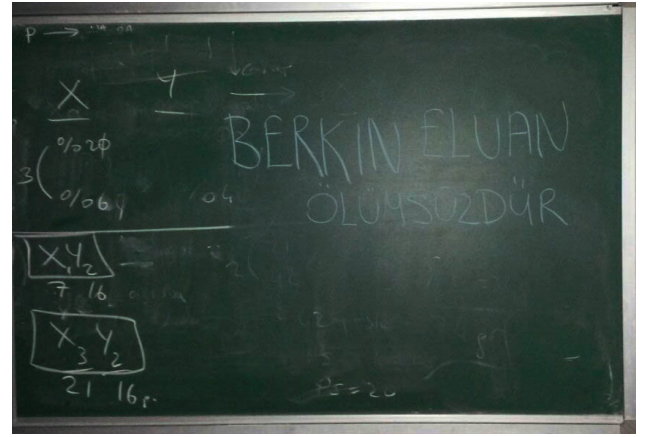
Oysa üniversite gençliği bu ülkede yetersiz yurtlarla, pahalı ulaşım, fahiş kiralarla boğuşuyor. Ezberci, elemeci, baskıcı, mezhepçi, ırkçı ve dinci eğitimin çilesini çekiyor. Güç bela üniversite mezunu olanlar işsizliğin pençesinde kıvranıyor. Üniversiteler kadrosuzluktan boğuluyor. Taşeron çalışma üniversitelerinde genel çalışma biçimine dönüşmüş durumda. Ama AKP iktidarı bütün bunları bir tarafa bırakmış "külliye" olsa ne güzel olur diye hayaller kuruyor.

İyi ki doğdun Berkin

Mayıs Haziran 2013 Büyük Halk Direnişi'nde polis nişan alarak attığı gaz bombası fişeği ile kafasından ağır şekilde yaralanan 14 yaşındaki Berkin Elvan, 269 gün komada süren yaşam mücadelesini 11 Mart 2014 günü kaybetmişti. 15'inde bir fidandı aramızdan ayrıldığında. 5 Ocak'tı Berkin'in doğum günü. Ailesinin yaptığı açıklamada denildiği gibi "Berkin artık büyümüyor ve geçen zaman öldürülmüş bir çocuğun yaralarını iyileştirmiyor."

Berkin hep 15 yaşında

Aile doğum günü dolayısıyla bir etkinlik yapmadıklarını ve yapılacak bir etkinliğe katılmadıklarını belirterek yalnızca aramızdan ayrıldığı gün bir anma yapacaklarını açıkladı. Çeşitli kurumlar da Berkin'in doğum günü dolayısıyla açıklama yaptı. Ülke çapında çeşitli etkinliklerle Berkin doğum gününde de anıldı. Liselerde tahtalara "Berkin Elvan Ölümsüzdür" diye yazıldı. İlerici gençlerin de aralarında bulunduğu yazılama çalışmalarının dışında yine ilerici gençler Berkin'in doğum gününde Kadıköy'de bildiri dağıttı

Gençlik bu deli gömleğine sığmaz

Her geçen gün eğitim alanında yeni bir saldırıyla karşımıza çıkan AKP, şimdi de elini gençlik kampları ve yurtlara attı. Gençlik ve Spor Bakanlığı ile Diyanet İşleri Başkanlığı arasında imzalanan protokole göre Gençlik ve Spor Bakanlığına bağlı Yüksek Öğrenim, Kredi ve Yurtlar Kurumu yurtlarında, spor tesislerinde, kamplarda ve gençlik merkezlerinde Diyanet İşleri Başkanlığının merkez ve taşra teşkilatı personelinin manevi destek sağlaması, din ve değerler eğitimi vermesi, sunmasına ilişkin usul ve esaslar belirleniyor. Buna karşılık Kur'an kurslarına katılan öğrencilere de spor dersleri verilecek.

Gençler isterse yapılacak

Hürriyet'ten Aysel Alp'in haberine göre protokol imzalandıktan sonra, adı geçen tesis ve kurumlardan faydalanan gençler, müftülüklerden din hizmeti ve değerler eğitimi talep edebilecekler. Talep üzerine müftü, vaiz, Kur'an Kursu öğreticisi, imam-hatip ve emekli din görevlileri bu hizmeti verebilecek.

Arapça ve Osmanlıca eğitimi de geliyor

Protokole göre bakanlığın "Din ve

elbet bir bildiği var bu çocukların

Değerler Eğitimi Kursları", "Arapça, Osmanlıca vb. Dil Kursları" ile benzeri faaliyetlere katkı sağlamak üzere müftülüklerden personel talep edebileceği de belirtiliyor. Ayrıca kurumların ihtiyacını karşılamak üzere görevlendirilen personel "görevli" ve "izinli" sayılıyor. Yani gençlerden herhangi bir talep gelmese de kurum yetkilileri böyle bir uygulamayı gündeme getirebilir.

Dahası da var

Ayrıca Kutlu Doğum ve Camiler Haftası yurtlarda da kutlanacak. Gençler için camilere geziler dü-

zenlenebilecek. Kur'an kurslarına katılanlar için Gençlik ve Spor Bakanlığı tesislerinde beden sağlığı ve spor eğitimleri verilecek. Bakanlığa bağlı tüm tesislerde yürütülen spor ve gençlik faaliyetlerine katılan gençler için de Diyanet İşleri ile ortaklaşa programlar düzenlenecek. Gençlik Kampları Lider Eğitimlerine, spor branşları antrenörlük ve hakemlik kurslarına Diyanet İşleri Başkanlığı personelinin şartları tutan kişilerin katılımı sağlanacak ve başarılı olanlara Liderlik sertifikası, antrenörlük ve hakemlik belgesi verilecek.

Fethullah tipi devlet

Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin efendisi AKP şu sıralar kanlı bıçaklı bir şekilde çatışmaya girdiği Fethullah Gülen Cemaatinin yöntemlerini devlet kurumlarına uygulamaya çalışıyor. Kendi dinci, gerici, mezhepçi anlayışını önce okullarda dayatmaya çalışıyor. Okulları cemaat dershaneleri, yurtları da cemaatin "ışık" evleri olarak kullanmaya çalışıyor. Gençlik kamplarını ve spor tesislerini kindar ve dindar bir nesil yetiştirmek için üs olarak kullanmaya çalışıyor.

Gençlikten korkuyorlar

AKP kendisine karşı yükselen ilerici gençlik hareketlerinden ölesiye korkuyor. Gençleri kendi mezhepçi anlayışına göre yetiştirmek için panik içinde adımlar atmaya çalışıyor. İlerici gençlik hareketlerini boğmak, kitle bağlarını kesmek için gözü kara hamleler yapıyor. Ama bu ülkenin gençliği bu oyunları daha önce de bozdu şimdi de bozacak. Gericilik, vurgunculuk ve savaş rejiminin sonu işçi, köylü, öğrenci gençliğin emekçi halkla omuz omuza mücadelesiyle gelecek.

İGD 39 yaşında

Çukurovalı İGD'liler Tarsus'ta buluştu

Yıllardan sonra, yollardan sonra Tarsus'ta bir araya gelen Çukurovalı İGD'liler, İlerici Gençler Derneği'nin 39. yılını kutladılar. Etkinlikte ilerici gençlik mücadelesini bugün sürdüren TUM-İGD'li gençler de yer aldılar. Katılımın oldukça yüksek olduğu gece eski ve yeni kuşak ilerici gençleri bir araya getirerek "Ne geçmiş tükendi ne yarınlar" dedirtti. Uzak kalmış, izi kaybedilmiş arkadaşlar tekrar görüşünce gençlik günlerinin heyecanıyla kucaklaştılar. Bu toplantıya katılabilmek için kilometrelerce öteden gelenler de hiç az değildi.

Buluşma saati geldiğinde toplantıyı organize eden arkadaşların mutlu telaşları görülmeye değerdi.

Dalgaları karşılayan gemiler gibi

Coşkunun olduğu etkinlikte duygusallık da vardı. Zehra Uyulgan "Faşizme, despotizme ve gericiğe karşı fidan gibi bedenlerini siper eden yiğit genç kadınlar ve erkekler, yolumuz işçi sınıfının yoludur diyerek İGD bayrağı altında doldurmuşunuz safları. 'Haklı günler, büyük günler, gündüzlerinde sömürülme gecelerinde aç yatılmayan ekmek, gül ve hürriyet günleri' için savaş alanlarına çıkmıştınız. Türkiye ilerici gençlik hareketinin yığınsal örgütü İGD'nin 39. yılını Çukurova'dan selamlamak için bir araya gelen dünün cesur, duygulu, güzel gençleri, hepimiz hoşgeldiniz" diyerek salonu selamladığında büyük bir alkış koptu. Ardından Emrah Bor, salondakileri Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşları başta olmak üzere tüm devrim ve sosyalizm şehitleri için saygı duruşuna davet etti. Saygı duruşuna Didar Aydın'ın okuduğu Nâzım Usta'nın "Delikanlım" şiiri eşlik etti.

Güneşe gömülenler de oradaydı

İGD'nin genç şehitlerini anlatan

slayt gösterisi herkesi çok duygulandırdı. İzleyiciler "Türkiye halklarının sosyal kurtuluş mücadelesinde, ne kadar çok genç kadın ve erkek yaşamlarının baharında toprağa düşmüşler" dedi bir kez daha.

Ardından Necati Sevinç ise 5 Ocak 1976'da kurulan İGD'nin kuruluş sürecini, döneminin gençlik hareketine kattığı enerjiyi, işçi köylü ve öğrenci gençlik arasında örgütlenecek toplumun dokularına nüfuz ettiğini, sadece Çukurova bölgesinde bile onlarca şehit verdiğini, bu mücadelenin yeni nesillerde de devam ettirildiğini anlattı.

İGD'den TUM-İGD'ye "Hayat yeniler bizleri"

İGD tarihinden sonra bugünün ilerici gençlerindeydi sıra. İGD'nin devamcısı olmakla gurur duyan, işçi sınıfı yolunda, özveri ve adanmışlık kültürüyle fabrikada, tarlada, okulda örgütlendiklerini anlatan TUM-İGD'lilerin hazırladığı, "İGD'den TUM-İGD'ye" adlı slayt gösterisi izlendi.

Onbeşler unutulmadı

Ceren Kaplan 1921 yılının 28-29 Ocak'ında, ulusal kurtuluş savaşını, sosyal kurtuluşa çevirmek amacıyla yurda gelen Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve yoldaşlarının burjuvazinin hain pususunda katledilmelerini anlattı ve Nâzım'ın "Göğsümde 15 yara var" şiirini okudu.

Sanatçılar da destek verdi

Sahne alan Güneşli Dünya da türkülerini ve marşlarıyla büyük beğeni topladı. Tiyatro sanatçısı Merve İleri ve oyuncu arkadaşları "Deliler" adlı oyunlarını sahnelediler. Ercan Kâzım Özer bağlamasıyla halk türkülerini seslendirdi.

Gecenin sonunda, misafirler bu etkinliğin her yıl tekrarlanması dileklerini ilettiler.

İGD'den TUM-İGD'ye

Gençlik hareketi tarihinde önemli bir yeri olan 5 Ocak 1976'da kurulan İGD'nin kuruluşu TUM-İGD'liler tarafından İstanbul'da yenisanat'ta kutlandı. "İGD'den TUM-İGD'ye 39 yıldır alanlardayız" şiarıyla 11 Ocak'ta yapılan etkinlikte devrim ve sosyalizm şehitleri için saygı duruşu gerçekleştirildi ve hep bir ağızdan Beyazıt Marşı okundu.

Ne geçmiş tükenir, ne yarınlar

İlerici Gençler tarafından hazırlanan sinevizyon gösteriminde 1970'li yıllardaki İlerici Gençlik mücadelesinden kesitler ve TUM-İGD'nin günümüzdeki mücadelesinden sayfalar yer aldı. Ardından gerçekleştirilen konuşmalarda bir yandan İlerici Gençliğin tarihi ele alınırken, diğer yandan İlerici Gençliğin günümüzde bölgemizi ve dünyayı nasıl yorumladığı aktarıldı.

Etkinlik hep bir ağızdan söylenen türkü ve marşlarla son buldu.

İlerici gençliğin köşe taşı İGD

Kökü 1920'lere kadar uzanan İlerici Gençlik hareketi özellikle İkinci Dünya Savaşı sırasında yürütülen antifaşist cephe çalışmalarlarıyla kendinden söz ettirdi. Ülkelerinin Nazi faşizmiyle kol kola girerek dünyayı "bin yıl sürecek" karanlık bir döneme sürüklenmesine karşı çıkan İlerici Gençler Süleymaniye Camisinin mahyalarına şu meşhur "Saraçoğlu faşisttir" yazısını bu dönemde astılar. O dönemde TKP'nin (TKP 1920) de etkisiyle "faşizme ve vurgunculuğa karşı geniş bir cephe" kurma çalışmalarında yer aldılar. Sovyetler Birliği'nin Nazileri yenmesi neticesinde oluşan olumlu havayla birlikte İlerici Gençlerin sesi daha gür çıkmaya başladı.

Fakat ardından gelen Adnan Menderes dönemi ağır baskı ve hapis koşullarıyla geçti. İlerici Gençler 1960'lı yıllarda yükselen gençlik hareketleri içerisinde de yerlerini aldılar. Vedat Demircioğlu, Harun Karadeniz gibi önderleriyle TIP ile birlikte gençlik mücadelesini yükselttiler.

Bu sefer de 12 Mart Faşizmine göğüs geren İlerici Gençler, 1970'li yıllarda ülke genelinde tek ve merkezî bir gençlik örgütü kurma mücadelesini büyüttüler. Farklı çevrelerle bir araya gelerek kapsayıcı bir gençlik yapılanması kurmaya çalıştılar. Bu çabalar neticesinde 5 Ocak 1976'da İlerici Gençler Derneği İGD'yi kurarak yola devam ettiler.

İGD, mücadele tarihinde önemli bir köşe taşı oldu. İlerici Gençlik hızla yığınsallaştı. Ülkenin dört bir yanında şubeler, temsilcilikler kuruldu. *İlerici Yurtsever Gençlik* dergisi yaygın bir dağıtım ağına kavuştu. İGD büyük bir çekim merkezi olarak daha başka gençlik örgütlerinin ve gruplarının katılımıyla etkisini daha da arttırdı.

İGD'den TUM-İGD'ye

12 Eylül Faşizminin etkisiyle ağır darbe alan eşitlik ve özgürlük mücadelesinin bir parçası olarak İGD de direnişe geçti. Faşizme karşı yürütülen mücadelede işçi ve emekçi halkla omuz omuzaydı. 90'larda Sovyetler Birliği'nin dağılmasının yarattığı olumsuz havadan etkilenerek kan kaybetse de "Devrimci Sosyalist Gençler" in ısrarlı adımlarıyla mücadelesini sürdürdü. Haziran 2002'de "İlerici Gençlik" ile dergilerine kavuşan gençler, Eylül 2002'de TUM-İGD'yi kurarak örgütlü mücadelede bir mevzi daha kazandılar.

Onbeşler yaşıyor

Türkiye'nin en eski partisi TKP'nin kurucuları Mustafa Suphi, Ethem Nejat ve 13 yoldaşı, yoldaşlarının İstanbul'da gerçekleştirdiği etkinlik le anıldı. TKP 1920 İstanbul İl Örgütü tarafından düzenlenen etkinlik, Tabip Odası'nın Sevinç Özgüner Toplantı salonunda 25 Ocak'ta yapıldı. Etkinlikte "Emperyalizm ve Gericiliğe Karşı Birleşik Mücadele" konulu panel ile Sadık Gürbüz konseri yer aldı.

Umut büyüyor

Panel'de TKP 1920 Sözcüsü Murat Nergiz ve MYK üyesi Onur Balcı konuşma yaptı. Emperyalizme karşı mücadele konusuna ilk sözü alan Balcı, "Günümüzde emperyalizmi geriletebilme olasılıklarının arttı-

ğına işaret etti. Ancak bu aşamada emperyalizme karşı net tutum almakta bazı sorunların ortaya çıktığını vurguladı. Bazı çevrelerin emperyalistler ile onlara karşı birleşmeye çalışan ülkeleri aynı kefeye koyarak bir kafa karışıklığı yaratıklarını belirtti. Bu karışıklığın ABD'yi işbirliği yapılabilecek bir güç olarak kabul etmeye kadar vardığını hatırlattı. Güncel durumda emperyalizme ve onların gerici dinci çetelerine karşı direnen Suriye halkıyla omuz omuza vermek gerektiğini vurguladı.

Gericiliğe karşı birleşik mücadele başlığıyla konuşan Murat Nergiz ise konuşmasına Onbeşler'i anmanın değil, anlamının esas olduğunu belirterek başladı. Onbeşlerin ülkeye

döndüğü dönemdeki gibi bugün de emperyalizme ve gericiliğe karşı mücadelenin yükseldiğine işaret eden Nergiz, "Gericiliğe, karabasan gibi çöken AKP rejiminin zorbalığına rağmen günden güne sosyalizmin bu topraklarda daha gerçek bir seçenek hâline gelmekte olduğunu söylemeliyiz. Bunun için de antiemperyalist, ilerici, laik, tüm ulusal ve demokrat güçlerin birlikteliği için mücadele etmeliyiz. Birleşik Hızlı Hareketi böyle bir birliktelik için ileri doğru atılmış bir adımdır, şimdi adımları sıklaştırmak zamanı dedi."

Onlar umudu taşıdılar bu topraklara Kurtuluş savaşına doğrudan katılmak ve bu toprakları "duvarsız ve sınırsız bir kardeş sofrası"na çevirmek için gelen Onbeşlerin programı, emperyalist işgale karşı bağımsızlığı savunmayı, saltanatı

kaldırarak işçi ve köylü meclislerine dayanan bir cumhuriyet kurmayı, halkın egemenliğine dayanan gerçek demokrasiyi oturtmayı, kadın haklarını yerleştirmeyi, halifelige son verip toplumsal yaşamı akla ve bilimsel kurallara göre düzenlemeyi yani laikliği, ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkının tanınmasına dayanarak halkların kardeşliğini kurmayı içeriyordu. Bu program doğrultusunda yurda dönen Onbeşler, burjuvazinin hain bir pusu su sonucunda 28-29 Ocak 1921'de Karadeniz'de boğularak öldürüldüler. Onların ölümleriyle ağır bir darbe alan TKP hızla yaralarını sararak 15 Ağustos 1922'de yani katliamdan yaklaşık yedi ay sonra ikinci kongresini toplayarak mücadelesine devam etti. Mustafa Suphi'nin yoldaşları günümüzde TKP 1920 saflarında mücadeleye devam ediyor.

Dünya'nın en zor tiradı: Hamlet

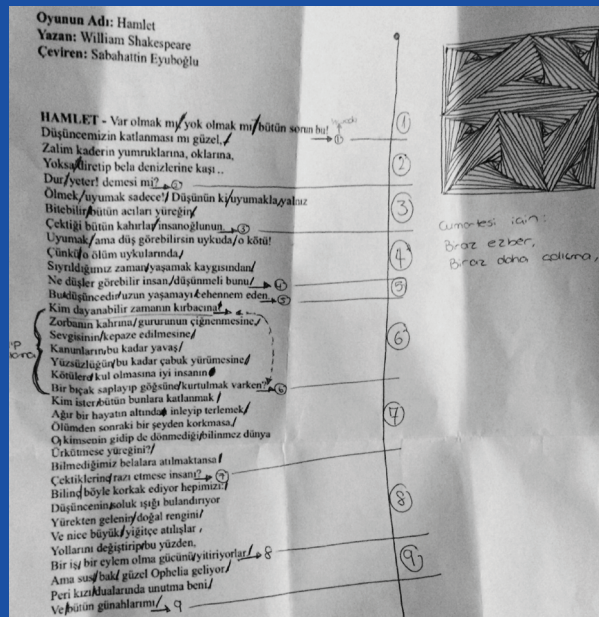
İki aydır devam eden tiyatro çalışmalarımız, bir terapi gurubundan şiir okuma grubuna dönüştü. Nazım Hikmet'i didikleedik biraz ve aslında şiiri neden sevmemiş olduğumu keşfettim sonunda. Sorun, aslında şiir okumayı bilememekmiş; başkalarının cümleleriyle akan nehre destursuz dalmaya çalışmış. Nerede, ne zaman he hâldeymiş, ne görmüş, ne duymuş, ne hissetmiş. Doğru yerde nefes alıp durmayı bilersen eğer hepsi mısraların arındaymış. Emek işiymiş yani şiir okumak.

Bütün bu öğretilerle başladık Shakespeare'in ünlü "Hamlet" tiradına. Belki de İsa ve Shakespeare'dan sonra üzerine en konuşulan kişidir Hamlet.

Genel olarak metnin Oedipus kompleksi² üzerine olduğu söylene de detayına indiğimizde -en azından paçalarımıza kadar suya girdiğimizde- birçok hikâye barındırıyor bana göre. Bu gözle "Var olmak mı yok olmak mı, bütün sorun bu!" tiradını tekrar tekrar okumanın sonucunda ortaya yeni bir bakış çıktı. Shakespeare'in üzerine bir şeyler yazmak veya söylemek fazlaca iddialı olsa da her kelimesini düşünürken ne kadar zevk aldığımı anlamam. Umarım okumak da sizin hoşunuza gider.

1 - William Shakespeare (26 Nisan 1564-23 Nisan 1616), Dünyanın seçkin drama yazarı kabul edilen İngiliz şair, oyun yazarı ve oyuncu.

2 - Oedipus Kompleksi: Psikanalitik teoride, karşı cinsten ebeveyni sahiplenmesi ve kendi cinsinden ebeveyni 'saf dışı' etmesi konusunda çocuğun beslediği duygu, düşünce, dürtü ve fantezilerin toplamıdır. 3 ila 5 yaşları arasında kapsayan Fallik evrede (cinsel kimlik evresi) karşı cinsten ebeveynine sahiplenmeyi arzulayan çocuk, rakip olarak gördüğü kendi cinsinden ebeveyninden nefret eder.

Bakmak ya da görmek meselesi, işte bütün sorun bu,

Haksızlık ve kirlilik dolu anların varlığını kabul ederek,

Uyumak mı gerçek olan? Yoksa değişim için ayağa kalkıp

Dur, Yeter! Demek mi?

Farkında olmamak, var olmamak sadece!

Hissetmeyi dene bir an gözlerini kapatıp dünyayı

Karanlık bir hiçlik karşılar seni,

Huzurludur hiçlik ve acıtmaz insanoğlunu,

Anlam aramak istersen eğer, o kötü

İşte o zaman dikenli teller acıtmak için sarar kalbini,

Bu arada kalmışlıktır uyanan insanın cehennemi, Kim dayanabilir yanından geçen binlerce acı çeken, mutsuz ruha?

Uyuşturulmuş zihinlerin kendini unutmalarına,

Eşitlik ve özgürlüğün sözden kaldırılmasına,

Kalplerin yerinden sökülüp makinelerle doldurulmasına,

Birkaç şeytan tarafından yönetilip güdülen kuzu olmaya,

Sadece durup göz perdeni indirip minik dünyada uyumak varken?

Kim cesaret edebilir bütün bunları görmeye?

Sorumluluk almak, varoluş devrimini herkese taşımak,

Hedef olmak,

Korkuyor insan zamanda gördüklerinden,

Güvende hissediyor bildiği tanıdık alanlarda.

Hayatta kalma içgüdüğü yapıyor bunu hepimize:

Kendini düşünme ve soyunu devam ettirme güdüsü engelliyor elini havaya kaldırmayı.

Gözlerin perdeleri iniyor bu yüzden,

Sıcak yuvalarda kayboluyor sesler.

Hey, aç gözlerini bak güzel özgürlük aşkı geliyor.

Büyülü kelimelerle kandırma beni,

Ve, bütün kardeşlerimi.